

Samuel Beckett _ Godot'yu Beklerken
SAMUEL BECKETT GODOT'YU BEKLERKEN
İki Perdelik Traji-Komedî

1

GODOT'YU BEKLERKEN ilk olarak 1952-53 sezonunda Theatre de Babylon'da sahneye kondu. Oyunu Roger Blin yönetti,- dekorları Sergio Gerstein yaptı.

Oyuncular:

ESTRAGON: Pierre Latour

VLADIMIR: Lucien Raimbourg

POZZO: Roger Blin

LUCKY: Jean Martin

ÇOCUK: Serge Lecointe

KABALCI YAYINLARI : 7 Oyun Dizisi : 1

Türkçe Birinci Basım: 1990

Kapak düzeni ve filmleri: Ebru Grafik

Ofset Hazırlık: Kardelen (528 59 87)

Kapak baskısı: Çetin Ofset

tç Baskı: Kardeşler Matbaası

Cilt: Temuçin Mücellithanesi

KABALCI YAYINEVİ

Başmusahip Sk. Talaş Han

Giriş Kat No. 16/5

Cağaloğlu—İSTANBUL Tel: 522 63 05—513 66 44

SAMUEL BECKETT

GODOT'YU BEKLERKEN

İki Perdelik Trajikomedi

Çeviren: TUNCAY BİRKAN

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

Kütüphane ve Müzeler Müdürlüğü Eyüp Kütüphanesi,

KABALCI YAYINEVİ

İSTANBUL

Samuel Beckett Waiting For Godot 1954

Çevirmenin Girişi

Aptalca bu, evet aptalca. Kafamda biraz olsun tutarlı, ne tutarlısı, hiç değilse derli toplu bir düşünce akışı bile oluşturamıyorken, gözüm durmadan şu kocaman, kirli beyaz odamın eşyalarına, dağınık örtülere, örümcek ağlarına, tozlu kırık sandalyelere, bir karış külle çevrili sobaya takılırken, karşımda Dante, Swift, Joyce, Proust, Sterne, Descartes, Vico, Berkeley ciltlerinin arasına serpiştirilmiş eksik Beckett külliyyatına, hayır yanlış, eksik "külliyyat" olmaz, o zaman yalan söyleyeyim Beckett ciltlerine deyip geçeyim, demin de yalan söylemiştim zaten ciltli kitap ne gezer bende, her neyse bu kitaplara böyle boş boş bakarken, saat tıkırtısı, şu lanet masanın gıcirtısı sözde farket-tirmeden, usul usul beynimi oyarken, tüm bunları yok sayıp tutmuş bir önsöz yazmayı bekliyorum kendimden. Önsözler aptalcadır halbuki, gereksizdir, hele çevirmenin önsözleri hiç çekilmez; hayranlık ifadeleri, malumatlar, bir sürü yarım yamalak yorum yapıp sonra da 'asıl yorumu okuyucuya bırakıyoruz'lar... Budala çevirmen-önsözcü cılız bir sesle, boğazını temizleyip "bakın, ben de buradayım, gönüllü ulak benim, ama önce ben de bir şey söyl..." diye-dursun, işini bilir okur onun üç-beş sayfasını atlayıp 'esas' a, 'saded'e, kitaba geçmiştir bile: "Yapacak hiçbir şey yok." Doğru, yok gerçekten. Söylenecek bir şey de yok, varsa da onu söyleyecek bir şey yok, bir söyleme mecburi-

5

yeti var yalnız, kökenini bilmediğim. Peki, ne söyleyeceğim: Tamam; hadi bir şey anlatayım, zaman geçirir , bir önsöz yazayım mesela, iyi de zaten önsöz yazmıyor muydum ben. Öff, sıkıntıdan patlayacağım, ne berbat şeyler bu yazdıklarım. Parodi yapıyorum sözde, püh. Kurallara uygun davranıp, önsöz gibi bir önsöz yazayım bari, ne kadar becereceksem onu da... Başlıyorum, kitabın adı Godin'i... Godet'i, ya da Godot'yu Beklerken, yazarı da bir İrlandalı Samuel Beckett, kırk yıl filan önce yazmış, önce Fransızca, sonra İngilizce. Zaten bu yazar hep böyle iki dilde yazar derler. Aslında romancıdır, kendi dediğine bakılırsa bu oyunu o sıralarda yazmakta olduğu roman üçlemesinin korkunç baskısını biraz gevşetebilmek, dinlenmek için yazmış... Gene sıkıldım... Mecburiyetler de önsözler de cansıkıcı şeyler zaten, bir başımın ağrısı eksikti. Tamam, yeter bu kadar, "Ben gidiyorum..."

* * *

Godot'yu Beklerken, yazarından daha ünlü pek çok yaptı bir, Don Quixote gibi Fahriye Abla gibi, Hamlet gibi... Farkı, çok kısa süre-debir "klasik" olmasında, şanssız o yüzden de: Tüm klasikler gibi, o da herkesin bildiği, kimsenin okumadığı bir kitap: Beckett'ın tiyatrodaki öncülü Artaud'nun umutsuzca saldırdığı "başyapıtlar" geleneğine eklenen, umurunda olmasa da eklemlendirilen kekre bir düğüm. Okunduğu zaman da, daha ilk sahnелendiği günden itibaren etrafında oluşturulagelen efsane sisini yarmanın kolay olduğu söylenemez. Edebiyat tarihi içinde hiçbir yapıt bu kadar kısa sürede, hem medyada hem de akademik çevrelerde bu denli aşırı, sapkınlık ölçüsünde aşırı bir yorum bombardımanına tutulmamıştır. Her-

6

kes soruyordu: Neydi bu Godot, kimdi bu yok-luğuyla toplumun, tarihin, zamanın ve mekanın kıyısındaki o iki avarenin, Clochard 'in sürçen varlıklarını sürdürten, hiçliğin eşliğinde oyalayan, neyi temsil ediyordu?

Herkes bir yanıt buluyordu da, yorumlar sükün etti: Negatif Teologun yorumu: Godot Tanrı'dır (God ex absentra). Hümanistin yorumu: Umuttur, Sevgidir. Varoluşçunun yorumu: Gelecektir ya da ölümdür. İyimser Toplumcunun yorumu: Daha-iyi-bir-toplum-düzenidir. Filologun yorumu: Bir Balzac kişisidir. Politikacının yorumu: De Gaulle'dür. Egzantirik yaşam öykücünün yorumu: Joyce'dur .Nihayet, sabrı taştan Robbe-Grillet'nin yok-yorumu: Oyunda Vladimir ile Estragon'un bekledikleri ve gelmeyen kişidir.

Her türlü yorumlamanın, metnin söyledikleriyle yetinmeyip, onu başka şeylerle (yazarın hayatı, toplumsal bağlam, dilsel yapılar, ideoloji vs.) ilişkilendirerek anlamaya çalışmanın bir tür "paranoya" olduğu söylenebilir belki. Sözelimi, Susan Sontag ünlü 'Yoruma Karşı' denemesinde bu görüşe yaslanır gibidir. Ancak bu mecazı çok ciddiye almak olur, abartırsak her türlü düşünceye de paranoya diyebiliriz o zaman. Ancak Godot'yu Beklerken'de mecaz, gerçeğin kıyılarına vurur, neredeyse mecaz olmaktan çıkar. Oyun bittiğinde, beynimize yapışan tedirginlik duygusuna, yalın ürkütücü gerçekliğe karşı sarıldığımız, hava kaçıran bir can simiti olmuştur yorum. Paranoya geçici olarak teskin edilir, ertelenir. Yorumlayarak dehşeti kabul edebilir terimlere indirgeriz der John Fletcher, Godot'yu Beklerken konusunda.

Ne yapmalı peki? Susalım mesela, görelim ve susalım? Neye baksak bize aynı şeyi göste-

7

ren gözlüklerimize yapışmaktan daha saygıdeğer bir tutum olabilir. Ama yoruma müsekkin gözüyle bakmadan oyunun ne idüğünü kavramak, bizi sarsan yalınlığının bileşenlerini ayırtmak daha zor ama daha cüretli ama daha iyi bir yol olmaz mı? Ki bunu yapmış olanlar da var: H.Kenner, M.Esslin, J.Fletcher, R.Cohn, D.Suvin, G.Anders vs. vs. (Oysa Zehra İpşiroğlu'nun kitabı, Robbe-Grillet'in Yeni Dergi-ler'den birinde yayınlanan bir yazısı ve yenilerde Gergedan'ın Beckett Dosyası'ndakiler dışında, bırakın Godot'yu, Beckett'ı dahi ele alan derli toplu bir inceleme yok Türkçe'de. Murphy, Unnamable, Watt, Texts For Nothing vs. yok ki onlar olsun.) Aralarında küçük denip geçilemeyecek farklar olsa da, pek çok ortak yön var yaklaşımlarında. Herşeyden önce, Godot'un kimliği hakkındaki spekülasyonlar odak noktası olmaktan çıkarılıyor.

Oyunun stilistik özellikleri didik ediliyor (sözelimi tekrar edilen sahnelerdeki varyasyonlar: Vladimir'in durmadan şapkasıyla, Estragon'un çizmesiyle oynamasının karakterlerinin en belirgin yanlarını vurgulaması gibi: Didi Zihin'dir bir bakıma, Gogo Gövde. Biri Söz'dür, diğeri Hareket): gizli göndermeler bulunup çıkarılıyor: (Oyun sesiz sinemanın komedi yıldızlarına, Chaplin'e, Laurel-Hardy'ye selamlarla dolu) : gündelik monoton jestler ve yoğun sessizlik anları {Sessizlik ve Bir an komutlarının bu kadar sık ve işlevsel kullanıldığını görmemiştir tiyatro sahnesi o zamana kadar. Beckett tiyatrosunda sessizlikler, üç noktalar, kesik, bitmemiş cümleler gitgide artacak, metinler gitgide

'okunaksız'laşacaktır, azap vereceklerdir artık okura.)arasında ortaya çıkarılan karakterler arasındaki ayrımların, klasik

8

anlamda bir 'plot u olmayan bu 3 saatlik oyunun temposun nasıl canlı tuttuğu kurgulanıyor. Özetle kolaycı yorumlar yapılmadan önce metnin biçimsel özelliklerine, simgesel göndermelerine, tarihsel anlamına (karakterlerin tarih dışılığına kendisinin tarihsel anlamına) bakılıyor.

Peki yorum meselesindeki ıvıcnılığı niye ön-sözcünün? Metni boydan boya katetmeden 'Bireyci/varoluşçu/nihilist Beckett hayatın anlamsızlığını, eylemlerimizin boşunlığını anlatıyor" gibi metnin okunmasından önce de sonra da ileri sürülebilen totolojik yargılar hakkında biraz düşünelim diye... Bilen var mı, oyunu Fransa'da Roger Blin'den sonra ilk kez, 1954'te Muhsin Ertuğrul sergilemiş ülkemizde. Bunun ne büyük bir övünç olduğu birazcık anlaşılabilir, Türk okuru da kolaycılık tuzağına düşmesin diye bu gevezelikler, bağışlansın.

* * *

Son olarak çeviriyle ilgili birkaç not. Türkçe'de zaten bir çevirisi varken yeniden çevirmenin anlamı sorulabilir, akbabalık ve ticaret imalarıyla: Beckett yenilerde öldü ya. Kendimi tenzih etmek hakkım mı bilmiyorum: Çevirmeye Beckett ölmeden önce başlamıştım bir kere, öldüğünde 3-4 ay ara verdim. Daha önemlisi bu çeviri İngilizce'den yapıldı. Daha önceki Ferit Edgü çevirisi Fransızca ilk versiyonundan yapılmış. Oysa Beckett daha sonra Blin'in uyarılarını dikkate alarak bir kaç uzun bölüm çıkartmış, bir kaç ufak ayrıntı eklemiş. Ayrıca bilindiği üzere, iki dilde birden yazar, ikinci versiyon hiçbir zaman ilkinin mot-a-mot çevirisi değil, bir yeniden yazımdır Beckett'de Meraklı okurlar, Fransızca'dan yapılan ilk çeviriyle bunu karşılaştırırlarsa ilginç farklar göre-

9

çekler. Son olarak, nezihi okuru ve izleyiciyi rahatsız edecek bazı terimler kullandım metinde, bunları özellikle tercih ettiğimi belirtiyim. Sadık Beckett okurları takdir edeceklerdir.

Beckett parodisi bitmişti. Beckett önsözü de bitti. Beckett oyunu başlayabilir. "Ben gidiyorum."

Tuncay Birkan

10

Estragon

Vladimir

Lucky

Pozzo

bir çocuk

11

E

R

D

E

Bir kır yolu. Bir ağaç. Akşam.

13

Estragon, alçak bir tümseğe oturmuş, çizmesini çıkarmaya uğraşmaktadır. Oflayıp pufalayarak, iki eliyle çekiştirir. Vazgeçer, takati kalmaz, dinler, tekrar dener. Önceki gibi. Vladimir girer.

ESTRAGON: (Yine vazgeçip) Yapacak hiçbir şey yok.

VLADİMİR: (bacaklarını genişçe ayırıp, kısa dik adımlarla yaklaşarak.) Bu düşünceye inanmaya başlıyorum. Bütün hayatım boyunca bunu kendimden uzak tutmaya çalıştım; Vladimir, diyordum kendi kendime, aklını başına topla; henüz her şeyi denemedin. Sonra da mücadeleyi kaldığı yerden sürdürdüm. (Dalar, mücadele üzerine düşünür. Estragon'a dönerek) Yine burdasın demek.

ESTRAGON : Öyle mi? VLADİMİR: Seni tekrar gördüğüme sevindim. Hiç dönmeyeceksin sanıyordum.

ESTRAGON: Ben de. VLADİMİR: En sonunda yine birlikteyiz!

Bunu kutlamalıyız. Ama nasıl? (Düşünür.) Kalk da kucaklayayım seni.

ESTRAGON: (irkilerek).Sonra, sonra. VLADİMİR: (gücenik, soğukça). Yüce Efendimiz'in geceyi nerede geçirdiğini sorabilir miyim acaba?

14

ESTRAGON: Bir hendekte. VLADİMİR: (hayranlıkla.) Hendekte mi? Nerede?

ESTRAGON: (kımlıdamadan.) Surda. VLADİMİR: Ee, dövmediler mi seni?

ESTRAGON: Dövmek mi? Dövdüler tabii. VLADİMİR: O bildik tipler mi?

ESTRAGON: Bildik mi? Bilmiyorum. VLADİMİR: Düşünüyorum da...bütün bu

yıllarda... ama bence... nerede olurdun...(kararlı.) Bir kemik yığınının başka bir şey değildin şimdi, şüphesiz ki.

ESTRAGON: Ee, ne olmuş? VLADİMİR: (Üzüntüyle). Bir insan için çok fazla bu. (Bir an. Neşeyle.) Öte yandan, artık ne diye cesaretini yitiriyorsun diyorum. Bunu bir milyon yıl önce, doksanlarda düşünmeliydik.

ESTRAGON: Saçmalamayı bırak da şu lanet şeyi çıkarmama yardım et. VLADİMİR: Bu işi ilk yapanlardan olup, elele Eyfel Kulesi'nin tepesinden atlamak vardı. O günlerde saygıdeğer insanlardık. Artık çok geç. Bugün oraya çıkartmazlar bile bizi. (Estragon çizmesine asılmaktadır.) Ne yapıyorsun yahu?

ESTRAGON: Çizmeme çıkarıyorum. Hiç başına gelmedi mi bu? VLADİMİR: Çizmeleri her gün çıkarmak gerek, bin kere söyledim sana. Niye dinlemiyorsun beni

15

ESTRAGON: (güçsüz).Yardım et bana! VLADİMİR : Acıtıyor mu?

ESTRAGON: (kızarak). Acıtıyor muymuş! Yok acıtmıyor! VLADİMİR: (kızarak). Zaten bir sen acı çekersin. Beni umursayan kim? Bende ki tasa sende olsaydı görürdüm ben seni. ESTRAGON: Acıtıyor mu? VLADİMİR: Acıtıyor muymuş! Yok

acıtmıyor! ESTRAGON: (işaret ederek). Ne olursa olsun önünü ilikleme lazım. VLADİMİR: (eğilerek). Doğru. (Önünü

İlikler.) Hayatta küçük şeyleri boş vermemeli insan. ESTRAGON: Ne umuyorsun ki, hep son ana kadar beklersin. VLADİMİR: (dalar) Son an...(Düşünür.)

ertelenen umut bilmemneyi hasta eder, kim demişti bunu? ESTRAGON: Niye yardım etmiyorsun bana? VLADİMİR: Bazen sonum geliyor sanıyorum. İşte o zaman bir hoş oluyorum. ' (şapkasını çıkarır, içine dikkatle bakar, elini içinde gezdirir, sallar yeniden başına geçirir) Nasıl desem? Rahatlıyorum aynı anda da... (uygun sözcüğü arar)...korkuyorum, (üstüne basarak). KOR-KU-YO-RUM. (Tekrar şapkasını çıkarır, içine dikkatle bakar.) Gülünç. (Şapkasının üstüne sanki içinden bilmediği bir şey çıkaracakmış gibi vurur, tekrar içine bakar,

16

tekrar başına geçirir.) Yapacak hiç bir şey yok. (Estragon müthiş çaba harcayarak çizmesini çıkarmayı başarır. İçine dikkatle bakar, elini içinde gezdirir, baş aşağı çevirir, sallar, yere bir şey düşüp düşmediğine bakar, hiçbir şey bulamaz, elini tekrar çizmenin içinde gezdirir, boş boş önüne bakar.) Ee.ne buldun? ESTRAGON: Hiç.

VLADİMİR: Göster. ESTRAGON: Gösterecek bir şey yok. VLADİMİR: Yeniden ayağına geçirmeye çalış. ESTRAGON: (ayağını inceleyerek). Biraz

havalansın. VLADİMİR: işte size bir insan, ayağının

suçunu çizmesine yüklüyor.(Yine şapkasını çıkarır, içine dikkatle bakar, elini içinde gezdirir, üstüne vurur, içine üfler,tekrar başına geçirir.) Endişe vermeye başladı bu. (Sessizlik.Vladimir derin düşüncelere dalar, Estragon ayak başparmaklarını çekiştirir.) Hırsızlardan biri kurtarıldı. (Bir an) Makul bir yüzle(Bir an.) Gogo STRAGON: Ne var? VLADİMİR: Varsay ki pişman olduk. STRAGON: Neden pişman olduk? LADİMİR: Off... (Düşünür.) Ayrıntılara girmesek de olur. STRAGON: Doğmuş olduğumuzdan mı? Vladimir atmak üzere olduğu kahkahasını hemen önler, ellerini

17

kasıklarına bastırır, yüzü kasılır' VLADİMİR : Artık gülmeye bile kalkışmamalı

insan. ESTRAGON: Ürkütücü bir yoksunluk. VLADİMİR: Yalnızca gülümsemem.(Aniden ağzını sonuna kadar gerere gülümser, bir süre öyle durur, yine aniden gülümsemeyi keser.)Aym şey değil. Yapacak hiçbir şey yok.(Bir an.) Gogo ESTRAGON: (irkilerek) Ne var? VLADİMİR: İncil'i okudun mu hiç? ESTRAGON: İncil'i...(Düşünür.) Şöyle bir baktım galiba. VLADİMİR: Dört kitabı hatırlıyor musun? ESTRAGON: Kutsal Ülke'nin haritalarını hatırlıyorum. Renkliydiler. Çok güzel. Lût soluk maviydi. Görünüşü bile susatmaya yetmişti beni. İşte gideğimiz yer,

I

demiştin, işte balayımızı geçireceğimiz yer demiştin, işte halayımızı geçireceğimiz yer. Orada yüzeceğiz. Mutlu olacağız VLADİMİR: Şair olmalıydın sen. ESTRAGON: Şairdim.(Üstündeki paçavraları gösterir.) Belli olmuyor mu? Sessizlik. VLADİMİR: Nerde kalmıştın...Ayağın nasıl? ESTRAGON: Şişiyor bak. VLADİMİR: Ha, tamam, iki hırsız.Hikâyeyi hatırlıyor musun?

I

ESTRAGON: Hayır. VLADİMİR: Anlatayım mı? ESTRAGON: Hayır. VLADİMİR : Zaman geçirmiş oluru

z. (Bir at

18

ESTRAGON: VLADİMİR:

ESTRAGON:

VLADİMİR:

ESTRAGON:

VLADİMİR:

pSTRAGON: VLADİMİR:

ıSTRAGON: VLADİMİR: ^TRAGON:

yLADİMİR: :sTRAGON:

İki hırsız Kurtarıcımızla aynı zamanda çarmıha gerilmişler. Biri...

Neyimiz, neyiz?

Kurtarıcımız, İki hırsız var. Biri

kurtarılmış, öteki de...

(Kurtarılmışın karşısını arar.)...

lanetlenmiş.

Neden kurtarılmış?

Cehennemden.

Ben gidiyorum.

Kimdamaz.

Ama yine de... (Bir an)... nasıl oluyor da-umarım sıkılmıyordur- nasıl oluyor da dört Havari'den yalnızca biri kurtarılan bir hırsızdan söz ediyor. Dördü de oradaydılar -ya da oralarda bir yerde- ama yalnızca biri kurtarılan bir hırsızdan söz ediyor.(Bir an.) Hadi, Gogo, ne olur bir kerecik de cevap versen? (abartılı bir ilgiyle). Bence gerçekten olağanüstü ilginç bir şey bu.

Dördünden biri. Öbür üçünden ikisi hiçbir hırsızdan söz etmezken, üçüncüsü ikisinin de ona sövdüğünü söylüyor. Kim? Ne?

Ne diyorsun sen? Kime

sövmüşler?

Kurtarıcıya.

Niye?

19

VLADİMİR : ESTRAGON:

VLADİMİR: ESTRAGON:

VLADİMİR: ESTRAGON:

VLADİMİR: ESTRAGON:

VLADİMİR:

ESTRAGON VLADİMİR

an.) Burası misin?

gidelim.

VLADİMİR: Gidemeyiz ESTRAGON: Niçin?

VLADİMİR: Godofyu bekliyoruz

ESTRAGON: (umutsuzca). Ha! (Bir

olduğundan emin misi VLADİMİR: Ne?

ESTRAGON: Beklememiz eerek™ v.,-

torlar, Basica bir a|/ç fSîyor ESTRAGON: Bu ne? VLADİMİR: Bilmiyorum. Söğüt EvtTa ASÎE: YaPraklarına ne^lmus? P^TR?r^M: ?ökülmüş herhalde. Ş' E^T?^?N-Artık ağlamıyor.

ESTRAGON:

VLADİMİR:

ESTRAGON:

Onları kurtarmadığı için. '

Cehennemden mi?

Aptal! Ölümden.

Cehennem dedin sandım.

Ölümden, ölümden.

Ee, ne olmuş?

O zaman ikisi de lanetlenmiştir.

Neden olmasın? Ama dördünden biri, ikisinden birinin kurtarıldığını söylüyor. Ne var bunda? Belli ki anlamıyorlar. Hepsi bu. : Ama dördü de ordaydı.Ama

valnızca biri, kurtarılan bir ıceTBârnv a , - ----

arsızdan söz ediyor. Niye f^S?te £îl ^yor

öbürlerine değil de ona inanahml™^m * 5 de mevsi™ değil.

Kim inanıyor ki ona? fvLAD^ S"î blJ fîda° gîbi geldi

Herkes. Bildikleri tek yorum bu.^VLADİMİR. Bir tunda.

îmanlar "süzme salak. f^TRAGON

gözlerinin üstüne koyup uzağa bakar, döner, sağ çıkışa gider, uzağa bakar. Vladimir onu seyreder, sonra gidip çizmeyi alır, içine bakar, hemen yere bırakır.

VLADİMİR: Tüh!

Tükürür. Estragon sahnenin
Tükürür. Estragon sahnenin ^LADİMÎR- ç ~J~~
ortasına gelir, sırtı seyircilere [STRagon- run \$u
dönük, durur. \l \tm*7+1: ® gelene
. EhADİMÎR: çok acın,
• durur- , LADİMÎR: Çok acıma,,, n
FSTRAGON- Ne hoş yer. (Döner, sahnenin STRagon- Burav» Sf« S'-, ESTRAGON . *»
\yerUrt yüzü seyircilere ^ADİmIr" Aah vo h, *fldlk-
dönük, durur.) Güzel manzara JTRAGON- Peki AiL yanılıyorsun.
(Viladimir'e doğru döner.) Hadi ^in • Peki dün ne yaptık?
20
2STRAGON: Bir fidan* Zorlukla kalkar, topallayarak sol vlauimir. Bir...Neyi ima ediyorsun? Yanlış
çıkışa gider, durur, elini ?STRArnw Jere geldiğimiz mi? *
Ç '-.' — VLAD?Mtp: ^Urfaolmasıgerek^i.
'STRAC^m : v UUaka *elece^ demedi.
mK: ?ann yine geliriz-
21
VLADİMÎR : ESTRAGON: VLADİMÎR :
ESTRAGON: VLADİMÎR
ESTRAGON VLADİMÎR:
ESTRAGON: VLADİMÎR:
ESTRAGON:
VLADİMÎR:
ESTRAGON:
VLADİMÎR:
ESTRAGON VLADİMÎR
ESTRAGON
VLADİMÎR:
ESTRAGON
VLADİMÎR
ESTRAGON
Dün ne mi yaptık?
Evet.
Şey...(Kızarak.) Senin yanında insan hiçbir şeyden emin olamıyor ki. Bence buradaydık. (etrafa
bakarak). Burayı biliyor musun? : Bunu söylemedim.
: Eee?
: Ne fark eder ki?
: Yine de... bu ağaç...(seyircilere
dönerek) bu bataklık... : Bu akşam olduğundan emin misin? Neyin?
Bekleyeceğimiz zamanın. Cumartesi demişti.(Bir an.) Galiba. Galiba ha...
Bir yerlere yazmış olmalıyım. (Çeşit çeşit çerçöp dolu ceplerini boşaltır.) : (sinsi sinsi). Ama hangi
Cumartesi? Hem bugün cumartel mi? Pazar olmasın sakın? (Bir I an.) Ya da Pazartesi? (Bir an.) Ya
da Cuma?
(Sanki günün tarihi etrafta bir yerlerde yazılıymış gibi telaşlı çevresine bakarak).Olamaz! I Ya da
Perşembe? Ne yapacağız?
Eğer dün gelip de bizi burada bulamadıysa, emin ol bugün gelmez.
22
VLADİMÎR ESTRAGON VLADİMÎR
ESTRAGON
VLADİMÎR ESTRAGON
VLADİMÎR ESTRAGON
VLADİMÎR; ESTRAGON-
VLADİMÎR ESTRAGON:
.VLADİMÎR; pSTRAGON:
: Ama dün burada olduğumuzu söylemiştin.
: Belki de yanılıyorumdur. (Bir an.) İstersen biraz susalım artık.
: (zayıf bir sesle). Peki. (Estragon tümseğe oturur. Vladimir tedirgin bir biçimde bir oraya, bir buraya
gider, arada durup ufka bakar. Estragon uyuyakalır. Vladimir sonunda Estragon'un önünde durur.)
Gogo!...Gogo!...GOGOİ Estragon sıçrayarak uyanır, (durumunun dehşetinin farkına yeniden varır.)
Uyumuşum! (Umutsuzca) Niye hiç bırakmıyorsun uyuyayım?
Kendimi yalnız hissettim.

Bir rüya gördüm.

Anlatma! : Rüyamda... : ANLATMA! : (Evrene doğru bir hareketle). !

Yetiyor mu bu sana? (Sessizlik.)

Hiç kibar değilsin Didi.Özel
kabuslarımı sana değilse kime
anlatacağım?

Bırak özel kalsınlar. Biliyorsun dayanamıyorum. (soğuk soğuk).Birbirimizden ayrılıydık ikimiz için
de daha iyi olmaz mıydı diye düşündüğüm oluyor bazen. Pek uzağa gidemezdin. Bu çok kötü olurdu,
gerçekten çok kötü olurdu. (Bir an.) Öyle değil mi Didi, gerçekten çok kötü

olmaz mıydı? (Bir an.) Yolların ne kadar güzel (Bir an.) ve yolcuların ne kadar iyi olduğunu
düşünürsen. (Bir an. Tatlı bir sesle.) Öyle değil mi, Didi? VLADİMİR: Sakin ol. ESTRAGON: (Aşırı
bir coşkuyla). Sakin...

sakin... İngilizler sükunet derler. (Bir an.) Genelevdeki İngiliz'in hikâyesini biliyor musun?
VLADİMİR: Evet ESTRAGON: Anlatsana. VLADİMİR: A, yeter!

ESTRAGON: Alışık olmadığı kadar içen bir İngiliz geneleve gider. Mama, sarışın mı , esmer mi, yoksa
kızı mı istediğini sorar. Sen devam et hadi.

VLADİMİR: YETER!

Vladimir çarçabuk çıkar. Estragon ayağa kalkıp, sahne kenarına kadar onu izler. Estragon'un
hareketleri, kavga eden birini destekleyen birinin hareketlerini andırır. Vladimir girer. Estragon'un
önünden geçe başı öne eğik sahneyi geçer. Estragon ona doğru. Estragon ona doğru bir adım atar,
durur.

ESTRAGON: (nazıkçe). Benle konuşmak mı istiyordun? (Sessizlik. Estragon ileri doğru bir adım daha
atar., Bana bir şey mi söyleyecektin? (Sessizlik. İleri doğru bir adım daha) Didi.....

24

VLADİMİR ESTRAGON

VLADİMİR:

ESTRAGON: VLADİMİR:

ESTRAGON: VLADİMİR:

ESTRAGON:

VLADİMİR:

ESTRAGON: VLADİMİR:

ESTRAGON: VLADİMİR:

ESTRAGON: VLADİMİR:

(dönmeksizin). Sana söyleyecek
hiçbir şeyim yok.

(Bir adım daha). Kızdın mı bana?

(Sessizlik.Bir adım daha.) Bağışla
beni. (Sessizlik. Bir adım daha.

Estragon elini Vladimir'in
omzuna koyar.) Hadi, Didi.

(Sessizlik.) Elini ver. (Vladimir
yarım döner.) Sarıl bana!

(Vladimir katılaşıır.) İnat etme!

(Vladimir yumuşar. Sarılırlar.

Estragon hemen geri çekilir.)

Sarımsak kokuyorsun!

Böbreklere iyi geliyor. (Sessizlik.

Estragon dikkatle ağaca bakar.)

Şimdi ne yapalım?

Bekleyelim.

Evet, ama beklerken.

Kendimizi asalım bari, ha?

Hmm. Şeyimiz kalkar.

(çok heyecanlı). Kalkar mı
sahiden!

Dahası da var. O şeyinaktığı
yerde adamotları biter. Bu otlar
söküldükleri zaman ondan öyle
bağırırılar. Bilmiyor muydun
bunu?

Hadi hemen kendimizi asalım!
Bir dala mı? (Ağaca doğru
giderler.) Çekmez bu.
Hiç değilse deneyelim.
Hadi öyleyse.
Sen buyur.
Yo, yo önce sen.

25

ESTRAGON: Niye ben? VLADİMÎR: Benden daha hafıfsin. ESTRAGON: İyi ya! VLADİMÎR: Anlamıyorum. ESTRAGON: Kafanı çalıştırsana yahu!
Vladimir kafasını çalıştırır. VLADİMÎR: (En sonunda). Hala anlamadım. ESTRAGON: Bak şöyle. (Düşünür.) Dal... dal... (Kızarak.) Kafanı kullansana canım! VLADİMÎR: Tek umudum sensin. ESTRAGON: (Çabalayarak). Gogo hafif. Dal yok kırılmak. Gogo ölmek. Didi ağır, dal kırılmak. Didi yalnız. Oysa... VLADİMÎR: Bunu düşünmemiştim. ESTRAGON: Seni çekerse her şeyi çeker.
VLADİMÎR: Ama ben senden ağırımıym ki? ESTRAGON: Sen öyle diyordun ya.
Bilmiyorum. Şans yarı yarıya. Ya da hemen hemen. VLADİMÎR: Ee? Ne yapıyoruz? ESTRAGON: Hiçbir şey yapmayalım. Bu daha emniyetli olur. VLADİMÎR: Bekleyelim bakalım o ne diyecek? ESTRAGON: Kim? VLADİMÎR: Godot. ESTRAGON: İyi fikir. VLADİMÎR: Tanı olarak ne olacağımızı öğrenene kadar bekleyelim. ESTRAGON: Ama demir tavında dövülür. VLADİMÎR: Ne vereceğini merak ediyorum.O zaman ya alırsız ya da almıyız. ESTRAGON: Tam olarak ne istemiştik ondan?

26

VLADİMÎR :Sen orada değil miydin? ESTRAGON: Dinlememişim demek ki, VLADİMÎR : Hıı... belirli bir şey değildi. ESTRAGON: Bir tür duaydı.
VLADİMÎR: Kesinlikle. ESTRAGON: Belli belirsiz bir yakarış.
VLADİMÎR: Tam da öyle. ESTRAGON: O ne cevap vermişti?
VLADİMÎR: Bakarmış. ESTRAGON: Hiçbir söz veremezmiş.
VLADİMÎR: Düşünüp taşınacakmış. ESTRAGON: Evinde, sessiz, sakın.
VLADİMÎR: Ailesine danışacakmış. ESTRAGON: Arkadaşlarına.
VLADİMÎR: Adamlarına ESTRAGON: Muhabirlerine.
VLADİMÎR: Kitaplarına. ESTRAGON: Banka hesabına.
VLADİMÎR: Karar vermeden önce. ESTRAGON: Bu da normal.
VLADİMÎR :Değil mi ya? ESTRAGON: Sanırım öyle.
VLADİMÎR: Bence de öyle.
Sessizlik ESTRAGON: (Endişeli). Ya biz?
VLADİMÎR: Afedersin, anlamadım. ESTRAGON: "Ya biz?" dedim.
VLADİMÎR: Anlamıyorum. ESTRAGON: Biz ne oluyoruz?
VLADİMÎR: Ne mi? ESTRAGON: Düşünsene biraz.
VLADİMÎR: Herhalde biz el pençe divan duracağız. ESTRAGON: O kadar kötü desene. VLADİMÎR : Yüce efendimiz ayrıcalıklarımı korumak mı istiyor?

27

ESTRAGON: Hiçbir hakkımız kalmadı mı?
Vladimir'in kahkahası az önceki gibi hemen dönüverir. Gülümseme daha az. VLADİMÎR : Gülmek yasaklanmasaydı, gülerdim sana. ESTRAGON: Haklarımızı yitirdik mi? VLADİMÎR: (açık seçik). Bir kenara attık onları.
Sessizlik. Hareketsiz dururlar, kolları sarkık, başları göğüslerine gömülü, dizleri bükük. ESTRAGON: (güçsüz).Bağlı değil miyiz? (Bir an.) Bağlı... VLADİMÎR: Dinle! Gülünç denecek ölçüde kaskatı durup, dinlerler. ESTRAGON: Hiçbir şey duymuyorum. VLADİMÎR: Hşşşt! (Dinlerler. Estragon dengesini kaybeder neredeyse düşecektir. Sendeleyen Vladimir'in kolunu yakalar. Birbirlerine sokulup dinlerler.) Ben de . Rahatlayarak iç çekerler.

Gevşeyip ayrılırlar. ESTRAGON: Korkuttun beni. VLADÎMÎR: O sandım. ESTRAGON: Kim? VLADÎMÎR: Godot.

ESTRAGON: Hah! Sazlıklardan esen rüzgardı. VLADÎMÎR: Bağırışlar duyduğuma yemin edebilirdim. ESTRAGON: Niye bağırırsın ki? VLADÎMÎR: Atına.

28

ESTRAGON: VLADÎMÎR:

ESTRAGON: VLADÎMÎR:

ESTRAGON

VLADÎMÎR:

ESTRAGON:

VLADÎMÎR: ESTRAGON:

VLADÎMÎR: ESTRAGON:

VLADÎMÎR:

ESTRAGON:

Sessizlik.

(şiddetle). Açım!

Havuç ister misin?

Başka bir şey yok mu?

Bir kaç şalgam olacaktı.

Havuç ver. (Vladimir ceplerini

kariştirir, bir şalgam çıkarıp

Estragon a verir. Bir ısırık alan

Estragon, kızarak.) Şalgam bu.

Ah özür dilerim! Havuç olduğuna

yemin edebilirdim. (Yine

ceplerini kariştirir şalgamdan

başka bir şey bulamaz.) Hepsi

şalgam bunların. (Kariştirir.)

Sonuncuyu yemiş olmalısın.

(Kariştirir.) Bekle, buldum. (Bir

havuç çıkarıp Estragon'a verir.)

İşte, sevgili dostum. (Estragon

havucu kol yakasına silip yemeğe

başlar.) Yavaş yavaş ye, bu

sonuncusu.

(çiğneyerek). Sana bir soru

sormuştum.

Haah!

Cevap vermiş miydin? ' "

Havuç nasıl?

Havuç işte.

Çok iyi, çok iyi. (Bir an.) Neydi

öğrenmek istediğin.

Unuttum. (Çiğner.) Canımı sıkın

da bu. (Havuca takdirle bakar.

Başparmağıyla işaret parmağı

arasında sallandırır.) Bu havucu

hiç unutmayacağım. (Düşünceli

bir şekilde havucun son kısmını

emer.) Hah tamam. Şimdi

29

hatırladım. VLADÎMÎR: Eee?

ESTRAGON: (ağız dolu,bön bön). Bağlı değil miyiz? VLADÎMÎR: Söylediklerinin bir kelimesini

bile duymuyorum. ESTRAGON: (Çiğner, yutar). Bağlı olup olmadığımızı soruyorum. VLADÎMÎR:

Bağlı mı? ESTRAGON: Bağ-h. VLADÎMÎR: Nasıl bağlı, yani? ESTRAGON: Ayaklarımızdan.

VLADÎMÎR: Ama kime? Kimin tarafından? ESTRAGON: Şu senin adama. VLADÎMÎR: Godot'ya mı?

Godot'ya bağlı ha! Ne düşünce! Ne alakası var?(Z'j'r an.) Şimdilik. ESTRAGON: Adı Godot muydu?

VLADÎMÎR: Sanırım öyle. ESTRAGON: Şuna bak! (Havucun kalan kısmını yaprak kökünden

kaldırıp, gözünün önünde döndürür.) Tuhaf, yedikçe tatsızlaşıyor. VLADÎMÎR: Bende tam tersi

oluyor. ESTRAGON: Yani? VLADÎMÎR: Zamanla pislige alışırım. ESTRAGON: (uzun uzun

düşündükten sonra). Ters bu mu yani? VLADÎMÎR: Huy sorunu. ESTRAGON: Karakter. VLADÎMÎR

: Ne yapsan boş. ESTRAGON: Çabalamak faydasız. VLADİMİR : İnsan neyse odur. ESTRAGON: Kıvranıp durmak faydasız.

30

VLADİMİR : Temel olan değişmez.

ESTRAGON: Yapacak hiçbir şey yok.

(Havuçtan arta kalanı Vladimir'e uzatır.) Bitirmek ister misin? Çok yakından korkunç bir cıglık duyulur. Estragon havucunu düşürür. Dona kalırlar, sonra aniden çıkışa doğru koşarlar. Estragon yarı yolda durur, geri koşup havucunu alır, cebine tıktırır. Kendisini bekleyen Vladimir'e yetişmek için koşar, yeniden durur, geri koşup çizmelerini alır, Vladimir'e yetişmek için koşar. Birbirlerine sokulup, omuzlarını kamburlaştırarak, tehlikeye sırtlarını dönüp beklerler. Pozzo ile Lucky girer. Pozzo, Lucky'yi boynuna geçirdiği bir ipe yönlendirir, bu yüzden önce Lucky girer. İp o kadar uzundur ki, ancak Lucky sahnenin ortasına geldiğinde Pozzo görünebilir. Lucky ağır bir bavul, açılıp kapanan bir iskemle, bir piknik sepeti ve bir palto, Pozzo ise bir kırbaç taşımaktadır. POZZO : (sahne dışından). Yürü! (Kırbaç şaklaması. Lucky Vladimir ile Estragon'un önünden geçip sahneden çıkar. Pozzo Vladimir ile Estragon'u görünce durur. İp gerilir. Pozzo şiddetle ipe asılır.) Geri dön!

Lucky'nin bütün elindekilerle ' birlikte düştüğü duyulur.

31

Vladimir ile Estragon ona doğru dönerler, hem yardım etmek istemekte hem de bundan korkmaktadırlar. Vladimir Lucky'ye doğru bir adım atar. Estragon kolundan tutup geri çeker.

VLADİMİR: Bırak gideyim! ESTRAGON: Otur oturduğun yerde!

POZZO : Dikkatli olun! Huysuzlanır.

(Vladimir ile Estragon Pozzo'ya doğru dönerler.) Hele yabancıların yanında. ESTRAGON: (alçak sesle) Bu o mu? VLADİMİR: Kim?

ESTRAGON: (adı hatırlamaya çalışarak). İnn... VLADİMİR: Godot mu? ESTRAGON: Hah!

POZZO : Kendimi tanıtayım:Pozzo. VLADİMİR: (Estragon'a) Yok canım! ESTRAGON: Godot dedi.

VLADİMİR: Yok canım! ESTRAGON: (Pozzo'ya çekinerek). Siz Bay Godot değilsiniz, değil mi Efendim? POZZO: (korkunç bir sesle). Ben

Pozzo'yum! (Sessizlik.) Pozzo! (Sessizlik.) Bu adın sizin için hiçbir anlamı yok mnl(Sessi.zlik.) Bu adın sizin için hiçbir anlamı yok mu diyorum.

Vladimir ile Estragon birbirlerine soru sorar gibi bakarlar. ESTRAGON: (arar gibi yaparak). Bozzo... Bozzo...

32

VLADİMİR POZZO ESTRAGON

VLADİMİR ESTRAGON

VLADİMİR

ESTRAGON POZZO

VLADİMİR

POZZO

ESTRAGON

POZZO

VLADİMİR

POZZO

VLADİMİR

ESTRAGON:

VLADİMİR :

ESTRAGON:

POZZO:

ESTRAGON:

: (aynı şekilde). Pozzo...Pozzo...

: PPPOZZO!

: Ha! Pozzo... dur

bakayım...Pozzo... : Pozzo mu Bozzo mu? : Pozzo... yo... korkarım

ben...yo...ben, şey...

Pozzo tehdit eder gibi yaklaşır. : (Ara bulmak istercesine). Bir

Gozzo ailesi tanırdım bir

zamanlar. Evi anne idare ederdi. : (aceleyle).Biz buralardan değiliz

de Efendim. : (durarak). Yine de insansınız.

(Gözlüğünü takar.) Görüldüğü

kadarıyla. (Gözlüğünü çıkarır.)

Benimle aynı türden. (Büyük bir

kahkaha atar.) Pozzo'yla aynı

türden! Tanrı'nın görüntüsünde
yaratılmış!

Ya, iste-.

(keserek). Godot kim?

Godot mu?

Beni Godot sandınız.

O, hayır Bayım, bir an bile...

Kim o?

Bir...bir tanıdık.

Hiç de değil, doğru dürüst

tanımıyoruz bile.

Doğru... Pek iyi tanımıyoruz...

ama gene de...

Şahsen görsem bile tanımam.

Beni o sandınız.

(Pozzo'nun önünden geri

çekilerek). Yani ... anlarsınız... karanlık... gerginlik... beklerken...

33

doğrusu...bir an... sandım ki...

POZZO : Beklerken mi ? Demek onu bekliyordunuz? VLADİMÎR : Ya, işte...

POZZO : Burda mı? Benim toprağında? VLADİMÎR: Kötü bir niyetimiz yoktu. ESTRAGON:
Niyetimiz iyiydi.

POZZO : Yol herkese açık. VLADİMÎR: Biz de böyle düşünmüştük.

POZZO : Bu utanç verici. Ama buradasınız işte. ESTRAGON: Elden ne gelir?

POZZO : (yüce gönüllülük gösterisi yaparak). Artık bundan söz etmeyelim, (ipi çeker.) Kalk, domuz!
(Bir an.) Ne zaman düşse uyuyuverir. (ipi çeker.) Kalk domuz! (Ayağa kalkıp taşıdığı şeyleri toplayan
Lucky'nin çıkardığı gürültü. Pozzo ipi çeker.) Geri dön! (Lucky geri geri sahneye girer.) Dur! (Lucky
durur.) Dön! (Lucky döner. Vladimir ve Estragon'a tatlı dillilikle.) Beyler, sizlerle karşılaştığım için
mutluyum. (İnanmadıklarını görünce.) Evet, evet, gerçekten mutluyum, (tpi çeker.) Yaklaş! (Lucky
yaklaşır.) Dur! (Lucky durur.) Ya, insan yalnız yolculuk ederken yol uzun görünüyor işte... (Saatine
bakar)... evet, altı saat , doğru, tam tamına altı saattir hiç bir canlı yoktu ortalıkta. (Lucky'ye.) Palto!
(Lucky bavulu yere

34

bırakır, yaklaşır, paltoyu verir, yerine döner, bavulu yeniden alır.) Tut şunu! (Pozzo kırbağı uzatır.
Lucky yaklaşır, iki eli de dolu olduğu için kırbağı ağzına alır, sonra yerine döner. Pozzo paltosunu
giymeye koyulur, durur.) Palto! (Lucky bavulu, sepeti ve iskemleyi yere bırakır, yaklaşır, Pozzo'nun
paltoyu giymesine yardım eder, yerine döner, bavulu, sepeti ve iskemleyi yerden alır.) Bu akşam
sanki bir sonbahar havası var. (Pozzo paltosunu ilikleme bitirir, eğilip kendine bakar, doğrulur.)
Kırbaç! (Lucky yaklaşır eğilir, Pozzo ağzından kırbağı çekip alınca yerine döner.) Evet beyler,
benzerlerimden uzakta öyle pek fazla kalamam. (Gözlüğünü takıp iki benzerine bakar) bana tam
benzemeseler bile. (Gözlüğünü çıkarır.) iskemle! (Lucky bavulu ve sepeti yerine bırakır, yaklaşır,
iskemleyi açar, yere koyar, yerine döner, bavulu ve sepeti alır.) Yaklaş! (Lucky bavulu ve sepeti yere
bırakır, yaklaşır, iskemleyi kıvıldatır, yerine döner, bavulu ve sepeti alır. Pozzo oturur, kırbacının
ucunu Lucky'nin göğsüne dayayıp iter.) Geri! (Lucky geriye bir adım atar.) Daha geri! (Lucky geriye
bir adım daha atar.) Dur! (Lucky durur. Vladimir ve Estragon'a)

35

tşte bu yüzden, yine yola düşmeden izninizle sizlerle biraz çene çalayım dedim. Sepet! (Lucky
yaklaşır, sepeti verir, yerine döner.) Açık hava insanın iştahını açıyor. (Sepeti açar, bir parça tavuk ve
bir şişe şarap çıkarır.) Sepet! (Lucky yaklaşır, sepeti alır ve yerine döner.) Daha geri! (Lucky geriye bir
adım atar.) Kokuyor. Şerefimize! Şişeden biraz içer, yere koyar ve yemeğe başlar. Sessizlik.
Vladimir ile Estragon önce çekinerek sonraları cüretli bir biçimde Lucky'nin etrafında dönüp her
tarafı inceleyerek. Pozzo tavuğu açgözlülükle yer kemikleri yalayıp bir tarafa atar. Lucky, bavul
ve sepet yere değene değin yavaş yavaş çöker sonra sıçrayarak doğrulur ve tekrar çökmeye başlar.
Ayakta uyuyan birinin ritmi.

ESTRAGON: Derdi ne? VLADİMÎR: Yorgun görünüyor.

ESTRAGON: Niye elindekileri yere koymuyor? VLADİMÎR: Ne bileyim? (Lucky'ye iyice yaklaşırlar.)
Dikkat!

ESTRAGON: Şuna birşey desene. VLADİMÎR: Bak!

ESTRAGON: Neye? VLADİMÎR: (işaret ederek). Boynuna!

ESTRAGON: (boyna bakarak). Ben bir şey

36

görmüyorum. VLADÎMÎR: İşte, burda!

Estragon Vladimir'in tarafına geçer. ESTRAGON: Ha, tamam! VLADÎMÎR: İrinli bir yara. ESTRAGON: İpten. VLADÎMÎR: Sürtünmeden. ESTRAGON: Kaçınılmaz. VLADÎMÎR: Düğümden. ESTRAGON: Yıpratmadan.

İncelemelerini sürdürürler, yüzünde dururlar. VLADÎMÎR: (istemeye istemeye). Görünüşü fena değil. ESTRAGON: (omuzlarını silkerek, çarpık bir

yüzle). Öyle mi dersin? VLADÎMÎR: Biraz kadınsı. ESTRAGON: Salyası akıyor, bak. VLADÎMÎR: Kaçınılmaz. ESTRAGON: Ağzı köpürük içinde, bak. VLADÎMÎR: Biraz bön galiba. ESTRAGON: Aptalın teki.

VLADÎMÎR: (daha yakından bakar). Ur gibi \
bir şey bu. f

ESTRAGON: (aynı şekilde). Belli değil. \

VLADÎMÎR: Soluk soluğa. ESTRAGON: Kaçınılmaz. VLADÎMÎR: Şunun gözlerine bak! ESTRAGON: Nesi var gözlerinin? VLADÎMÎR: Dışarı uğramış. ESTRAGON: Bence, gidici bu. VLADÎMÎR : Belli olmaz. (Bir an.) Bir soru sorsana şuna. ESTRAGON: Doğru olur mu dersin?

37

VLADÎMÎR : Ne kaybederiz? ESTRAGON: (çekine çekine). Bayım... VLADÎMÎR: Daha yüksek. ESTRAGON: (Daha yüksek). Bayım... POZZO : Rahat bırakın onu! (Yemeğini bitirmiş, elinin tersiyle ağzını silmekte olmakta olan Pozzo'ya doğru dönerler.) Görmüyor musunuz, dinlenmek istiyor. Sepet! (Bir kibrit çakıp, piposunu yakmaya başlar. Estragon yerdeki tavuk kemiklerini görür, iştahla gözlerini onlara diker. Lucky kımıldayınca, Pozzo kibriti öfkeyle fırlatıp ipi çeker.) Sepet! (Lucky düşecek gibi olur, kendini toplar, yaklaşıp şişeyi sepete koyar ve yerine döner. Estragon gözünü kemiklerden ayırmaz. Pozzo bir kibrit daha çakıp, piposunu yakar.) Ne beklersin, onun işi değil ki bu. (Piposundan bir duman çeker, bacalarını uzatır.) Oh be! ESTRAGON: (çekine çekine.) Şey, Bayım...

POZZO : Ne var dostum? ESTRAGON: Eee şey... bitirdiyseniz diyorum şeyleri... eee... kemikleri... ihtiyacınız...eee...var mıydı Bayım? VLADÎMÎR: (sinirlenir.) Patladın mı, bekleşene biraz! POZZO : Yo, yo, sorsun canım. Kemiklere ihtiyacım var mı? (Kırbacının ucuyla kemikleri karıştırır.)

38

Hayır, şahsen artık onlara ihtiyacım yok. (Estragon kemiklere doğru bir adım atar.) Ama... (Estragon durur.)...kuramsal olarak kemikler hamalın hakkıdır. Bu yüzden ona sorsanız iyi olur. (Estragon Lucky'ye doğru döner, duraksar.) Hadi, hadi, çekinmeyin, sorun, söyler. (Estragon Lucky'ye doğru gider . önünde durur.)

ESTRAGON: Bayım... özür dilerim, Bayım... POZZO : Seninle konuşuyorlar domuz!

Cevap ver! (Estragona) Bir daha sorun.

ESTRAGON: Özür dilerim Bayım, kemikler, acaba kemikleri istiyor muydunuz?

Lucky uzun uzun Estragon'a bakar. POZZO : (Kendinden geçerek.) Bay! (Lucky başını öne eğerek.)

Cevap ver! Kemikleri istiyor musun, istemiyor musun? (Lucky susar. Estragon'a.) Sizin olsun. (Estragon kemiklerin üstüne atlar, toplayıp kemirmeye başlar.) Bu işten hoşlanmadım. Daha önceden kemikleri hiç reddetmemişti. (Endişeyle Lucky'ye bakar.) Bir de hasta olup başıma kalırsa işimiz iş! Piposundan bir duman çeker VLADÎMÎR: (patlar). Bu kadarı da fazla! Sessizlik. Şaşırın Estragon

39

kemirmeyi bırakır, bir Pozzo'ya bir Vladimir'e bakar. Pozzo sakın görünmektedir, Vladimir ise sıkıntılı. POZZO: (Vladimir'e). Dilinizin altında ne var?

VLADÎMÎR : (kararlı, kekeleyerek). Bir

insana...(Lucky'yi işaret eder)... böyle davranmak...bence...yo...bir insana...yo...bu kadarı fazla!

ESTRAGON: (Bir köşede kalmak istemeyip.) Rezalet!

Kemirmeye devam eder. POZZO : Çok acımasızsınız. (Vladimir'e.) Kaba kaçmazsa sorabilir miyim, kaç yaşındasınız? (Sessizlik.) Altmış? Yetmiş? (Estragon'a) Sizce kaç yaşındadır?

ESTRAGON: Onbir.

POZZO : Saygısızlık ettim. (Piposunu

kırbacına vurur, kalkar.) Gitmem lazım. Yoldaşlığınıza için teşekkür ederim. (Düşünür.) Yoksa gitmeden bir pipo daha mı iç sem, ne dersiniz? (Hiçbir şey demezler.) A ben çok az pipo içerim, pek çok az. Birini söndürmeden öbürünü yakanlardan değilimdir. (Elini kalbine götürüp içini çeker) çarpıntı yapıyor. (Sessizlik.) Nikotin bu, ne kadar dikkat ederseniz edin, gene de içinize çekiyorsunuz, (iç çekişler.) Bilirsiniz işte. (Sessizlik.) Ama belki de siz içmiyorsunuzdur? Evet? Hayır? Önemi yok.

40

(Sessizlik.) İyi de ayağa kalkmışken şimdi yine oturmam yapmacık olmaz mı? Şeyi belli etmeden, nasıl desem, sendelediğimi belli etmeden otursam. (Vladimir'e) Efendim? (Sessizlik.) Belki de bir şey demediniz? (Sessizlik.) Önemi yok. Bakalım... Düşünür.

ESTRAGON: Oh be!

Kemikleri cebine koyar. VLADİMİR: Hadi gidelim.

ESTRAGON: Bu kadar erkenden mi?

POZZO : Bir dakika! (İpi çeker.) İskemle! (Kırbacıyla işaret eder. Lucky iskemleyi yere koyar.) Daha! Şuraya! (Oturur. Lucky yerine döner.) Öldü işte! Piposunu doldurur. VLADİMİR: (hiddetle). Gidelim!

POZZO : Umarım gitmenize ben sebep olmuyordum. Biraz daha bekleyin pişman olmazsınız.

ESTRAGON: (sadaka kokusu alarak). Acelemiz yok.

POZZO : (piposunu yakarak).İkincisi asla o kadar iyi olmaz.(Pipoyu ağzından çıkarıp, onun hakkında düşünür)... birincisi kadar yani. (Pipoyu yeniden ağzına alır.) Ama gene de iyidir. VLADİMİR: Ben gidiyorum.

POZZO : Varlığıma tahammül edemiyor artık. Belki öyle çok insancıl

41

değilimdir, ama kimin umurunda? (Vladimir'e.) Düşüncesizce bir şey yapmadan iyi düşünün. Diyelim ki şimdi hava aydınlıkken gidiyorsunuz, doğru aydınlık. (Hepsi göğe bakarlar.) Güzel. (Göğe bakmayı bırakırlar.) Peki ama bu durumda- (Piposunu çıkarır, inceler) - yanılıyor muyum-(Piposunu tekrar yakar)- bu durumda- (Bir duman çeker) - bu durumda-fî?/" duman çeker) -peki ama bu durumda şu... Godet...Godot...Godin'le buluşmanız ne olacak... kimi kasdettiğimi anlıyorsunuz işte, geleceğinizin bağlı olduğu adamı...(Bir an.)...en azından yakın geleceğinizin? VLADİMİR: Nerden çıkarıyorsunuz bunu?

POZZO : Benimle yeniden konuşuyor işte! Bu böyle devam ederse yakında can ciğer dost olacağız.

ESTRAGON: Elindeki niye yere bırakmıyor?

POZZO : Ben de onunla tanıştığıma memnun olurum. Ne kadar insanla tanışırsam o kadar mutlu olurum. En bayağı yaratık bile insanın bilgisini artırıyor, zenginleştiriyor, kendisine neler bağışlandığının daha çok farkına varmasını sağlıyor. Siz bile... (Gösterişçi bir şekilde onları kastettiği anlaşılсын diye Vladimir ile Estragon'a bakar)... siz bile kimbilir, bana birşeyler

42

ESTRAGON:

POZZO:

VLADİMİR:

POZZO:

VLADİMİR: ESTRAGON:

VLADİMİR:

ESTRAGON:

VLADİMİR:

ESTRAGON: VLADİMİR: POZZO

VLADİMİR POZZO

ESTRAGON POZZO

VLADİMİR

ESTRAGON

VLADİMİR

katmış olacaksınız. Elindekileri niye yere bırakmıyor?

Gerçi şaşarım buna ama. Size bir soru soruluyor. (sevinerek). Bir soru! Kim? Ne? Biraz önce korkuyla titreyip bana Efendim diye sesleniyordunuz. Şimdi soru soruyorsunuz. Sonumuz kötü olacak! (Estragon'a). Sanırım dinliyor. (Lucky'nin etrafında dolaşarak). Ne?

Şimdi sorabilirsin. Kulak kesildi. Ne soracağım? Elindekileri niye yere bırakmadığını... Ben de merak ediyordum, iyi ya, sorsana. (sorunun kaybolacağından korkarak, bu konuşmaları endişeyle izlemiştir). Elindekileri niye yere bırakmadığını mı öğrenmek istiyorsunuz. Evet.

(Estragon'a). Bundan eminsiniz değil mi?

Manda gibi soluyor. Cevabı Şu. (Estragon'a.) Ama rahat durun lütfen, sinirlendiriyorsunuz beni. Buraya gel. Ne var? : Konuşacak. Estragon Vladimir'in yanına gider. Hareketsiz, yan yana,

43

beklerler

POZZO : Güzel. Herkes hazır mı? Herkes

bakıyor mu bana? (Lucky'ye bakar ipi çeker. Lucky basını kaldırır.) Bana bak, domuz! (Lucky ona bakar.) Güzel! (Piposunu cebine koyar, küçük bir püskürteç çıkarıp boğazına sıkarak, püskürteci cebine geri koyar, boğazını temizler, tükürür, püskürteci tekrar çıkarır, tekrar boğazına sıkarak, cebine geri koyar.) Ben hazırım. Herkes dinliyor mu? Herkes hazır mı? (Hepsine sırayla bakar, ipi çeker.) Domuz! (Lucky başını kaldırır.) Boşa konuşmayı sevmem. Güzel. Dur bakayım. Düşünür.

ESTRAGON: Ben gidiyorum.

POZZO : Öğrenmek istediğiniz tam olarak neydi?

VLADÎMÎR : Niye elin...

POZZO: (kızarak). Sözümü kesmeyin! (Bir an. Daha sakın.) Hep bir ağızdan konuşursak bir yere varamayız. (Bir an.) Ne diyordum? (Bir an. Daha yüksek sesle.) Ne diyordum?

Vladimir ağır bir yük taşıyan birinin taklidini yapar hareketleriyle. Pozzo ona bakar, kafası karışmıştır.

ESTRAGON: (zorlanarak.) Elindekiler.

(Lucky'yi işaret eder.) Niye? Hep tutmak. (Bel verir, soluk soluğadır). Hiç yere koymamak.

44

(Elleri açar, rahatlayarak doğrulur.) Niye?

POZZO : Haa! Neden daha önce böyle söylemediniz? Niye kendini zahmete sokuyor? Açıklamaya çalışalım bunu. Buna hakkı yok mu? Tabii ki var. Demek ki kendisi istemiyor. O zaman soracaksınız, peki niye istemiyor?fZ?1> an.) Baylar , cevabı şu. VLADÎMÎR: (Estragon'a) Dikkatli dinle.

POZZO: Beni etkilemek için yapıyor bunu, onu bırakmayayım diye. ESTRAGON: Ne?

POZZO : Pek iyi açıklayamadım galiba. Ondan ayrılma düşüncesini bir yana bırakayım diye gönlümü almak istiyor. Yo, tam bu da değil. VLADÎMÎR: Onu başınızdan savmak mı istiyorsunuz?

POZZO : Bunu bana yutturmak istiyor, ama yutmam. VLADÎMÎR: Onu başınızdan savmak mı istiyorsunuz?

POZZO : Ne kadar iyi taşıdığını görünce onu bu iş yanımda tutacağımı düşünüyor. ESTRAGON: Bıktınız mı ondan?

POZZO : Aslında domuz gibi taşıyor

taşımasına ama onun işi bu değil. VLADÎMÎR : Onu başınızdan savmak mı istiyorsunuz?

POZZO : Yorulmak bilmezliğini görünce kararımdan pişman olacağımı

45

sanıyor. Acınası hesabı bu onun.

Sanki başka köle bulamayacağım!

(Üçü de Lucky'ye bakarlar.)

Atlas, Jüpiter'in oğlu! (Sessizlik.)

İşte düşündüğüm bu. Başka bir

sorunuz var mı?

Püskürteç. VLADÎMÎR: Onu başınızdan savmak mı

istiyorsunuz? POZZO : Dikkat edin ben onun yerinde, o

da benim yerimde olabilirdi

pekala. Talih böyle istemeseydi.

Herkese lâıyğı. VLADÎMÎR: Onubaşınızdan

savmakmıistiyorsunuz? POZZO : Efendim? VLADÎMÎR: Onu başınızdan savmak mı istiyorsunuz?

POZZO*: Öyle, onu pekala kovabilirim,

ama öyle yapacağıma, yani kıcına bir tekme atacağıma iyi yürekliğimden pazara götüreceğim onu, umarım orada onu iyi bir fiyata satabilirim. Aslına bakarsanız böylesi yaratıkları kovmak mümkün

değil. En iyisi, öldürmek böylelerini. Lucky ağlar. POZZO : Ağlıyor. Kocamış itler bile daha onurludurlar. (Mendilini Estragon'a uzatır.) Madem acıyorsunuz, avutun şunu. (Estragon duraksar.)

Hadii. (Estragon mendili alır.) Gözyaşlarını silin, silin ki daha az terkedilmiş hissetsin kendini.

46

Estragon duraksar. VLADÎMÎR : Ver şunu da ben yapayım bari. Estragon mendili vermeyi reddeder.

Çocukça hareketler.

POZZO : Acele edin, kesecek şimdi.

(Estragon Lucky'ye yaklaşır ve gözlerini silmeye davranır. Lucky, Estragon'un kaval kemiğine şiddetli bir tekme atar. Estragon mendili atıp korkuyla geri çekilir, acıdan uluyarak sahnede seke seke dolanır.) Mendil!

Lucky bavulu ve sepeti bırakır, mendili yerden alıp Pozzo'ya verir, yerine döner, yerden bavulu ve sepeti alır. ESTRAGON: Off, domuz! (Pantolonun

paçasını sıyrır.) Sakatladı beni.

POZZO : Yabancıları sevmediğini söylemiştim size. VLADÎMÎR: (Estragon'a). Bakayım. (Estragon bacağını gösterir. Pozzo'ya kızarak.) Bacağı kanıyor!

POZZO : Bu iyiye işaret. ESTRAGON: (tek ayak üstünde). Bir daha hiç

yürüyemeyeceğim! VLADÎMÎR: (müşfik). Ben seni taşıyım. (Bir an.) Gerekirse.

POZZO : Ağlamayı kesti. (Estragon'a) Sanki onun yerini siz aldınız. (Lirik.) Yeryüzünün gözyaşları hep sabit kalır. Biri ağlamaya başlamışsa, başka bir yerde bir başkasının gözyaşları dinmiştir.

47

Aynı şey gülmek için de geçerlidir. (Güler.) Kuşağımız için kötü söz etmeyelim, önceki kuşaklardan daha mutsuz değil çünkü. (Bir an.) İyi söz de etmeyelim. (Bir an.) İyisi mi hiç söz etmeyelim. (Bir an.Sakınarak.) Nüfusun arttığı doğru.

VLADİMİR: Yürümeye çalış.

Estragon aksak birkaç adım atar, Lucky'nin önünde durup üzerine tükürür, sonra gidip tümseğe oturur. POZZO : Bütün bu güzel şeyleri bana kim öğretti bilin bakalım. (Bir an. Lucky'yi işaret ederek.) Lucky'ciğim!

VLADİMİR: (gökyüzüne bakarak.) Hiç gece olmayacak mıdır nedir. POZZO : Fakat ona göre bütün düşüncelerim bütün duygularım düzayak şeylerdi. (Bir an.Aşırı hiddetle.) Mesleki kaygılar! (Daha sakın.) Güzellik, incelik, has gerçek, bütün bunların beni aştığını biliyordum. O zaman ben de bir vurmalık aldım.

VLADİMİR: (irkilerek gökyüzüne bakmayı keser). Bir vurmalık mı? POZZO: Bu yaklaşık atmış yıl önceydi... (Saatine bakar)... evet yaklaşık altmış. (Gururla kabarak.) O kadar yaşlı göstermiyorum değil mi? Onun yanında bir delikanlı

1 Dördü de melon şapka takarlar

48

gibi görünüyorum, h&!(Bir an.) Şapka! (Lucky Sepeti yere koyar ve şapkasını çıkarır. Uzun beyaz saç yüzüne dökülür. Şapkasını koltuğunun altına sıkıştırıp sepeti alır.) Şimdi bana bakın. (Pozzo şapkasını çıkarır. Hiç saç yoktur. Şapkasını yeniden başına geçirir.) Gördünüz mü?

VLADİMİR : Şimdi de başınızdan atıyorsunuz onu ha? Böylesi yaşlı, sadık bir uşağı!

ESTRAGON: Pis domuz!

Pozzo giderek tedirgin esir. VLADİMİR: işe yanan kısımlarını yedikten

sonra, şimdi onu tıpkı bir... tıpkı, bir muz kabuğu gibi fırlatıp atıyorsunuz. Gerçekten... POZZO : (inleyerek, başı ellerinin arasında).

Day anamıyorum... artık... neler yapıyor... tahmin edemezsiniz... korkunç... gitmesi gerek... (Kollarını sallar)... Çıldıırıyorum... (Yere çöker, başı ellerinin arasında)... Dayanamıyorum... artık... Sessizlik. Hepsi Pozzo'ya bakarlar. VLADİMİR: Dayanamıyor.

ESTRAGON: Artık. VLADİMİR: Çıldıırıyor.

ESTRAGON: Korkunç. VLADİMİR: (Lucky'ye). Ne cüret! İğrenç birşey bu! Böylesi iyi bir efendiye böylesi acı çektirmek!

49

Bunca yıldan sonra! Gerçekten!

POZZO : (Hıçkırıklar içinde). Bir zamanlar ne iyiydi...yardım ederdi... eğlerdi... güzel meleşim...ama şimdi...öldürüyor beni. ESTRAGON: (Viladimir'e) Yerine başka birini mi almak istiyor? VLADİMİR: Ne? ESTRAGON: Birisinin onun yerini almasını istiyor mu istemiyor mu? VLADİMİR: Sanmam.

ESTRAGON: Ne? VLADİMİR: Bilmiyorum. ESTRAGON: Ona sor.

POZZO: (daha sakın). Baylar bana ne oldu bilmiyorum. Bağışlayın beni. Tüm söylediklerimi unutun. (Gittikçe eski haline döner.) Söylediklerimi tam olarak hatırlamıyorum, ama emin olun hiçbir doğru değildi. (Doğruluk, göğsüne vurur.) Acı çektirilebilecek bir adama benziyor muyum ben? Açık sözlü olun. (Ceplerini karıştırır.) Pipoma ne yaptım? VLADİMİR: Çok hoş bir akşam geçiriyoruz. ESTRAGON: Unutulmaz. VLADİMİR: Hem daha bitmedi. ESTRAGON: Ya, öyle. VLADİMİR: Daha bu başlangıç. ESTRAGON: Berbat. VLADİMİR: Ucuz piyeslerden de kötü. ESTRAGON: Sirkten. VLADİMİR: Müzikholden.

50

ESTRAGON: Sirkten.

POZZO ESTRAGON

VLADİMİR

ESTRAGON VLADİMİR

POZZO

ESTRAGON POZZO

ESTRAGON POZZO

ESTRAGON POZZO

ESTRAGON POZZO

ESTRAGON

POZZO ESTRAGON

Şu pipoyu ne yapmış olabilirim?

Ne komik bir adam! İvır zıvırını

kaybetmiş.

Gürültüyle güler.

Birazdan dönerim.

Aceleyle çıkışa doğru gider.

Koridorun sonunda, solda.

Yerimi tut.

Vladimir çıkar.

(neredeyse ağlayarak). Pipomu
kaybettim, en iyi cinstendi hem
de .

(Katıla katıla). Ölümüm bu
adamin elinden olacak.

Siz de görmediniz değil mi?

(Vladimir'i göremeyince.) A!

Gitmiş! Hoşçakalın bile demeden!

Nasıl olur! Biraz bekleyebilirdi!

Altına edecekti neredeyse.

Ha! (Bir an.) iyi o zaman, tabii
bu durumda...

Buraya gelin.

Niye?

Görürsünüz.

Kalkmamı mı istiyorsunuz?

Çabuk, çabuk! (Pozzo yerinden
kalkar Estragon'un yanına gider.

Estragon işaret eder.) Bakın!

(gözlüğünü takıp). Ooo!

Bitti.

Vladimir girer, suratı

asıktır. Lucky'ye omuz atıp geçer

iskemleyi tekmeyle devirir,

51

tedirgin bir şekilde dolanır.

POZZO : Memnun olmamış. ESTRAGON: (Vladimir'e) Neler kaçırdın?. Yazık

Vladimir durur, iskemleyi düzeltir, sağa sola gitmeyi sürdürür, yatışmaktadır. POZZO: Yatışıyor.

(Etrafına bakarak.) aslında herşey yatışıyor. Büyük bir sükun çöküyor. (Elini kaldırarak.) Dinleyin!

Pan uyuyor. VLADİMÎR: Hiç gece olmayacak mıdır nedir? Üçü de gökyüzüne bakarlar. POZZO : Gece

olmadan gitmeyeceksiniz herhalde? ESTRAGON: Şey...biliyorsunuz...

POZZO : Çok doğal bir şey bu, çok doğal. Ben de sizin yerinizde olsaydım, benim de sizin gibi bir
Godin...Godet...Godot...ya da her kimse onunla bir randevum olsaydı, zifiri karanlık çökmeden
vazgeçmez, beklerdim. (İskemleye bakar.) Çok oturmak istedim, ama bilmem nasıl olacak?

ESTRAGON: Yardım edebilir miyim?

POZZO : Belki isterseniz? ESTRAGON: Neyi istersem?

POZZO : Oturmamı isterseniz. ESTRAGON: Bunun yardımı olacak mı?

POZZO : Olur herhalde. ESTRAGON: iyi öyleyse. Oturun, Bayım, Lütfen. POZZO : Hayır hayır, gerek
yok! (Bir an.

52

Alçak sesle.) Bir daha sorun.

ESTRAGON: Hadi, oturun rica ederim, üşüteceksiniz.

POZZO : Gerçekten öyle mi

düşünüyorsunuz?

ESTRAGON: Tabii ki.

POZZO : Haklısınız şüphesiz. (Oturur.)

işte oldu! (Bir an.) Sağol, sevgili dostum. (Saatine bakar.) Ama artık gitmem lazım, geç kalacağım
yoksa.

VLADİMÎR: Zaman durdu.

POZZO : (Saatini kulağına götürdü.) inanmayın buna, Bayım, inanmayın. (Saatini tekrar cebine
koyar.) Neye isterseniz inanın, ama buna değil.

ESTRAGON: (Pozzo'ya). Ona bugün herşey karanlık görünüyor. POZZO : Semâ hariç. (Böyle güzel bir
söz kullandığı için mutlu güler.) Ama görüyorum ki, buralardan değilsiniz, günbatımlarımızın neler
yapabileceğini bilmiyorsunuz. Anlatayım mı size? (Sessizlik. Estragon yine çizmesiyle oynamaktadır,
Vladimir şapkasıyla.) Sizleri kıramam. (Püskürteç.) Biraz dikkat lütfen. (Vladimir ve Estragon
oyunlarını sürdürürler, Lucky yarı uyumaktadır. Pozza yavaşça kırbacını şaklatır.) Nesi var bu
kırbacın? (Ayağa kalkıp daha bir şiddetle şaklatır, sonunda başarır, Lucky sıçrar. Vladimir'in şapkası,
Estragon'un

53

çizmesi, Lucky'nin şapkası yere düşer. Pozzo kırbacı fırlatır.) Bu kırbacın işi bitmiş. (Vladimir ile Estragon'a bakar.) Ne diyordum? VLADİMİR: Hadi gidelim. ESTRAGON: Fakat ayakta durmayın rica ederim, üşütüp öleceksiniz. POZZO: Doğru. (Oturur. Estragon'a) Adınız neydi? ESTRAGON:ADEM.

POZZO : (dinlenmiştir.) Ha evet! Gece.

(Kafasını kaldırır.) Ama biraz daha dikkatli olun, n'olur, yoksa bir yere varamayacağız (Gökyüzüne bakar.) Bakın! (Hepsi göğe bakar, yalnız Lucky yine sızmıştır. Pozzo ipi çeker.) Göğe baksana domuz! (Lucky göğe bakar.) İyi, bu kadar yeter. (Göğe bakmayı bırakırlar.) Bunda olağanüstü olan ne? Gökyüzü işte. Günün bu saatinde her yerde görülebilecek soluk ve aydınlık bir gökyüzü. (Bir an.) 1 Bu iklimlerde (Bir an.) Hava

güzel olduğunda. (Lirik.) Bir saat önce (Saatine bakar, her zamanki konuşma biçimiyle.) aşağı yukarı (Lirik.) yağmur bardaktan boşalırcasına yağdıktan sonra... şeyden beri (Duraksar, her zamanki gibi) diyelim ki sabahın onundan beri (Lirik.) Usandırıcı kızıl, beyaz ışık selleri parlaklığını yitirmeye başlar, solmaya (iki elini de yavaş yavaş kapatır.) solmaya, her an biraz

54

daha solmaya, biraz daha, ta ki... (Dramatik bir duruş, yavaş yavaş kapatmakta olduğu ellerini aniden olabildiğince geniş açar) püff! Biter! Dinlenmeye çekilir. Amaa-fElini öğüt verirmiş gibi kaldırır)- ama bu yumuşaklık ve huzur örtüsünün ardında gece hızla yaklaşıyor (çınlayan bir sesle) ve üstümüze çöküverecek {Parmaklarını şıklatır} hop! Böyle işte! (Esini kalmaz artık) tam da onu en az beklediğimiz anda. (Sessizlik. Kederli.) Bu kancık dünyada böyle oluyor işte. Uzun bir sessizlik.

ESTRAGON: İnsan bildiği sürece. VLADİMİR: Uygun anı bekleyebilir. ESTRAGON: Ne umacağını bilir. VLADİMİR: Meraka gerek kalmaz. ESTRAGON: Yalnızca beklenir. VLADİMİR: Alışmış buna.

Şapkasını yerden alır, içine dikkatle bakar, sallar, başına takar. POZZO: Nasıl buldunuz beni? (Vladimir ve Estragon ona boş boş bakarlar). İyi? İdare eder? Orta? Zayıf? Daha iyi olabilir? VLADİMİR: (önce anlayarak) .A çok iyi, çok çok iyi. POZZO: (Estragon'a). Ya sizce, Bayım? ESTRAGON: A bundan iyisi can sağlığı.

POZZO : Teşekkürler, beyler, teşekkürler. (Bir an.) Teşvik edilmeye o kadar ihtiyacım var ki! (Bir an.)

55

Sonlara doğru biraz zayıfladım, fark etmediniz mi? VLADİMİR: Oh, belki çok çok az. ESTRAGON: Ben kasti sandım.

POZZO : Görüyorsunuz belleğim zayıf. Sessizlik. ESTRAGON: Bu arada hiçbir şey olmuyor.

POZZO : Sıkıcı mı buldunuz? ESTRAGON: Biraz.

POZZO : (Vladimir'e). Ya siz, Bayım?

VLADİMİR: Daha çok eğlendiğim olmuştur doğrusu.

Sessizlik. Pozzo içten içe mücadelededir. POZZO: Baylar, bana... nazik davrandınız ESTRAGON: Hiç de değil! VLADİMİR: Ne düşünce!

POZZO : Evet evet,doğru davrandınız. Ben de kendime bu kadar canları sıkılan bu dürüst insanlar için ne yapabilirim diye sordum. ESTRAGON: On frank da yeterdi. VLADİMİR: Biz dilenci değiliz!

POZZO : Onları eğlendirmek için, diye sordum kendi kendime, yapabileceğim bir şey var mı?Onlara kemik verdim, şundan bundan söz ettim, demin günbatımını açıkladım. Ama bu yeterli mi, işte bu azap veriyor bana, bu yeterli mi? ESTRAGON: Hadi beş olsun. VLADİMİR: (Estragon'a kızarak). Yeter artık! ESTRAGON: Daha aşağıya .inemezdim.

POZZO : Bu yeterli mi? Şüphesiz. Ama

56

ben açık fikirli biriyimdir. Yaratılışım gereği. Bu akşam. Çok kötü bu. (ipi çeker. Lucky ona bakar.) Çünkü acı çektirecek bu bana, bu kesin. (Yerden kırbacı alır.) Hangisini tercih ederdiniz? Ona dans mı ettirelim, şarkı mı söyletelim, yoksa bize ezbere birşeyler mi okusun ya da düşünsün ya da - ESTRAGON: Kim?

POZZO : Kim olacak! Siz düşünmeyi bilmiyor musunuz yoksa, siz ikiniz? VLADİMİR: O düşünüyor mu?

POZZO : Tabii ki. Yüksek sesle. Bir

zamanlar çok güzel düşünürdü. Saatlerce dinlerdim onu. Şimdiyse... (Ürperir.) Benim için çok daha kötü. Neyse, bizim için bir şeyler düşünsün, istermisiniz? ESTRAGON: Bence dans etsin, daha eğlenceli olur. POZZO : Belli olmaz. ESTRAGON: Değil mi, Didi, daha eğlenceli olmaz mı? VLADİMİR: Ben düşünürken duymak isterdim

onu. ESTRAGON: Belki önce dans edip sonra

düşünebilir, ondan çok şey mi istemiş oluyorum acaba? VLADİMİR: (Pozzo'ya). Mümkün mü?

POZZO : Tabii çok kolay. Doğal düzeni bu.

Kısa bir süre güler. VLADİMİR: Öyleyse dansetsin.

57

Sessizlik.

POZZO

ESTRAGON

POZZO

ESTRAGON POZZO

ESTRAGON POZZO

ESTRAGON

VLADÎMİR

POZZO

VLADÎMİR

POZZO

ESTRAGON POZZO

: Duyuyor musun, domuz? : Hiç reddettiği olmaz mı? : Bir kere etmişti. (Sessizlik.)

Danset, sefil!

Lucky bavulu ve sepeti bırakır,

öne doğru ilerler, Pozzo'ya

döner. Lucky danseder. Durur. : Bu kadar mı? : Devam et.

Lucky aynı hareketleri tekrarlar,
durur.

Pöh! Bunu ben de yapardım.

(Lucky'yi taklit eder, düşücek

gibi olur.) Biraz çalışmak lazım.

Bir zamanlar frandol, fling, brol,

cig, fandango, hatta gemici dansı

bile yapardı. Zıplayıp dururdu.

Artık en çok bunu yapabiliyor.

Bu dansa ne diyor biliyor
musunuz?

Şamar Oğlanının Acısı.

Sıkı Sıçış.

Ağ Dansı. Bir ağa yakalandığını

düşünüyor.

(eleştirmen havalara gir ererek.)

Öyle bir şey vardı ki...

Lucky eşyaların yanına dönmeye
davranır.

Çüşş!

Lucky olduğu yerde kalır.

Ne zaman reddetmişti anlatsanıza!

Zevkle, zevkle (Ceplerini

karıştırır.) Biraz bekleyin.

(Karıştırır.) Spreyimi nereye

58

ESTRAGON:

POZZO

ESTRAGON

VLADÎMİR

ESTRAGON

ESTRAGON

VLADÎMİR

POZZO

ESTRAGON

VLADÎMİR

POZZO

VLADÎMİR

koydum? (Karıştırır.) Al işte

şimdi de bunu... (Başını yukarı

kaldırır, donup kalmış gibidir.

Zor duyulan bir sesle.)

Püskürtecimi bulamıyorum!

(Zor duyulan bir sesle).Sol

ciğerim çok zayıf! (Yavaşça
öksürür. Ortılığı cınlatan bir
sesle) Ama sağ ciğerim manda
ciğeri mübarek!

(Normal bir sesle). N'apalım! Ne
diyordum? (Düşünür.) Al işte
şimdi de bu ... (Başını kaldırır.)
Yardım edin bana!

Bir dakika!

Bir dakika!

Bir Dakika!

Aynı anda üçü de şapkalarını
çıkartıp ellerini alınlarına koyar,
konsantre olurlar.

(zafer edasıyla). Hah!

Buldu.

(sabır sız).Ecel

Niye elindekileri yere
bırakmıyor?

Saçmalık!

Emin misiniz? Lanet olsun daha önce de anlattınız bunu! Daha önce anlattım mı? Daha önce anlattı
mı? Elindekileri bıraktı zaten. (Lucky'ye göz atar). Bırakmış. Eee peki?

VLADÎMİR: Elindekileri bıraktığına göre niye bırakmadığını sormamız mümkün

POZZO

ESTRAGON

VLADÎMİR

ESTRAGON

59

değil.

POZZO ESTRAGON

POZZO VLADÎMİR ESTRAGON

POZZO

ESTRAGON

VLADÎMİR

POZZO

VLADÎMİR

POZZO

VLADÎMİR

ESTRAGON

VLADÎMİR

ESTRAGON

POZZO VLADÎMİR

POZZO

ESTRAGON

POZZO

VLADÎMİR

: Doğru düşündünüz!

: Peki niye bıraktı?

: Hadi buna da cevap verin.

: Dans etmek için.

: Doğru!

: Doğru!

Sessizlik. Şapkalarını giyerler. : Hiçbir şey olduğu yok, kimse
gelmiyor, kimse gitmiyor, berbat

bir şey! : (Pozzo'ya). Söyleyin de düşünsün : Şapkasını verin. : Şapkasını mı? : Şapkası olmadan
düşünemez. : (Estragon'a). Şapkasını ver. : Ben mi! Bana yaptıklarından
sonra mı! Dünya da olmaz! : Ben veririm.

Kımıldamaz. : (Pozzo'ya). Söyleyin de gidip

kendi alsın. : Vermek daha iyi olur. : Ben veririm.

Yerden şapkayı alır ve kol boyu

uzaklıktan Lucky'ye uzatır, Lucky

kımıldamaz.

Başına koymalısınız.

(Pozzo'ya). Söyleyin de alsın.

Başına koymak daha iyi.

Ben koyarım.

Lucky'ye arkadan dikkatlice

yaklaşır, şapkayı başına koyup

hemen geri çekilir. Lucky

60

kımıldamaz. Sessizlik. ESTRAGON: Ne bekliyor?

POZZO : Geri çekilin! (Vladimir ile

Estragon Lucky'den uzaklaşırlar. Pozzo ipi çeker. Lucky Pozzo'ya bakar.) Düşün, domuz! (Bir an. Lucky dansetmeye başlar.) Dur! (Lucky durur.) ileri! (Lucky ilerler.) Dur! (Lucky durur.) Düşün! Sessizlik.

LUCKY : Öte yandan eğer...

POZZO : Dur! (Lucky durur.) Geri! (Lucky geriler.) Dur! (Lucky durur.) Dön! (Lucky seyircilere doğru döner.) Düşün! Lucky'nin tiradı boyunca diğerleri şu tepkileri verir:

1) Vladimir ile Estragon pür dikkat dinlerler, Pozzo keyifsizdir, iğrenmektedir.

2) Vladimir He Estragon sıkılmaya başlarlar, Pozzo'nun acıları artar.

3) Vladimir ile Estragon yine dikkat kesilirler, Pozzo gittikçe daha tedirgin inler.

4) Vladimir ile Estragon bağırıp çağırırlar. Pozzo doğrulup ipi çeker. Hepsı avazları çıkana kadar bağırırmaktadırlar. Lucky ipi kendine çeker, sendeler, bağıra bağıra konuşur.Üçü birden karşı koyup, bağırırmakta olan Lucky'nin üzerine atılırlar.

61

LUCKY: Puncher ve Wattmann'ın genel çalışmalarında ortaya konduğu üzere özel bir tanrının varlığı göz önüne alınırsa ki ki ki ki o beyaz sakallı ki ki ki ki o zamanın dışında uzamsız ki kutsal umursamazlığın kutsal duyarsızlığın kutsal dilsizliğin yücelerinden zamanla öğrenilecek bilinmeyen nedenlerle bazı istisnalar dışında hepimizi çok seven Kutsal Miranda ve onlar gibi acı çeken zamanla öğrenilecek bilinmeyen nedenlerle eziyete sokulmuş ateşe sokulmuş devam ederse ateşi alevlenecek ve şüphesiz göğü ateşe verecek yani gökyüzünü cehenneme çevirecek ki o gökyüzü o kadar mavi dingin ve sakın o kadar sakın ki ara ara da olsa hiç yoktan iyi ama o kadar hızlı değil ve dahası Testew ve Cunard'ın Posi'deki Esi-Antropopometri Akakakademisi tarafından ödüllendirilen yarım kalmış çalışmalarından bundan böyle kesinlikle anlaşılmıştır ki ama ama bilinmeyen nedenlerle o kadar hızlı olmayan Puncher ve Wattmann'ın genel çalışmaları sonucu kesinlikle anlaşılmıştır ki Fartov ve Belcher'in bilinmeyen nedenlerle yarım kalmış emekleri ışığında Testew ve Cunard'ın

62

yarım kalmış anlaşılmıştır ki çok kişi reddetse de Testew ve Cunard'ın Posi'sindeki insan, Esi'deki insan kısaca insan özetle insan beslenme ve boşaltmadaki gelişmelere rağmen erimektedir zayıflamaktadır erimektedir zayıflamaktadır ve aynı zamanda eşzamanlı olarak dahası bilinmeyen nedenlerle beden eğitimindeki tenis futbol koşu bisiklet yüzme uçuşma binicilik planör kayak kamuci* kızak her türlü tenis ölme uçuşma her türlü spor son bahar yaz kış kış her türlü tenis her türlü hokey gibi sportlardaki gelişmelere rağmen penisiline ağırlı kesicilere kısaca özetlersem uçuşma kayma seksen dokuz delikli golf her türlü tenise rağmen kısaca bilinmeyen nedenlerle Feckham'da Peckham'da Fullham'da Clapham'da yani aynı zamanda eşzamanlı olarak dahası bilinmeyen zamanla öğrenilecek nedenlerle solmaktadır özetlersem Fullham Clapham özetlersem Papaz Berkeley'in ölümünden beri kelle başına ölü kaybı yaklaşık aşağı yukarı otuz santim yüz gram ondalık sisteme göre iyi ölçüdür yuvarlak rakamlar Conemara'da ayakta çorap

* Beckett'in anayurdu İrlanda'da kadınların oynadığı hokeye benzer bir spor

63

çırılçıplak ancak bilinmeyen nedenlerle ama gerçekler ortada ve dahası çok daha ciddi Steinweg ve Peterman'ın kaybolan emeklerinin ışığında düşünüldüğünde ortaya şu çıkmakta ki daha çok daha ciddi ki Steinweg ve Peterman'ın kaybolan emeklerinin ışığında ışığında ışığında ovalarda dağlarda denizlerde ırmaklarda akan suda ateşte hava ayındır ve sonra toprak yani hava ve sonra toprakta büyük don büyük karanlık hava büyük donda taş yuvası toprak yazık yazık tanrıların altıyüz bilmem ne yılında hava toprak deniz taşların yuvası toprak derinlerde donda denizde karada ve havada özetlersem bilinmeyen nedenlerle tenise rağmen gerçekler ortada ama zamanla öğrenilecek özetlersem yazık yazık üstünde üstünde kısaca özetle taşların yuvasının üstünde üstünde şüphe yok özetlersem ama o kadar hızlı değil özetlersem kafatası soluyor soluyor soluyor ve aynı zamanda eşzamanlı olarak dahası bilinmeyen nedenlerle tenise rağmen sakalın üstünde üstünde alevler gözyaşları taşlar o kadar mavi o kadar sakın yazık yazık üstünde üstünde kafatası kafatası kafatası kafatası Connemara'da tenise rağmen bırakılmış terk

64

edilmiş yarım daha ciddi emekler taşların yuvası kısaca özetlersem yazık yazık bırakılmış terkedilmiş kafatası kafatası Connemara'da tenise rağmen kafatası yazık taşlar Cunard (karmakarışık, son haykırışlar) tenis... taşlar... o kadar sakin... Cunard... yarım... POZZO : Şapkası!

Vladimir Lucky'nin şapkasını kapar. Lucky susar. Düşer. Sessizlik. Galipler hızlı hızlı solurlar. ESTRAGON: Öcüm alındı!

Vladimir şapkeyi inceler, içine dikkatle bakar. POZZO : Verin şunu! (Şapkeyi

Vladimir'den çekip alır, yere fırlatıp üstüne basar.) Bir daha düşünemeyecek! VLADİMÎR: Peki yürüyebilecek mi? POZZO : Yürüyecek misin sürünecek misin! (Lucky'yi tekmeler.) Kalk domuz! ESTRAGON: Ölmüştür belki de. VLADİMÎR: Öldüreceksiniz onu.

POZZO : Kalk pislik! (İpi çeker.) Yardım edin! VLADİMÎR : Nasıl?

POZZO .Kaldırın şunu!

Vladimir ile Estragon Lucky'yi ayağa kaldırırlar, bir an destek olup, sonra bırakırlar. Düşer.

ESTRAGON: Mahsus yapıyor!

POZZO : Tutmanız lazım. (Bir an.) Hadi, hadi kaldırın şunu.

65

ESTRAGON: Cehenneme kadar yolu var! VLADİMÎR: Hadi, bir kere daha.

ESTRAGON: Bizi ne zannediyor bu?

Lucky'yi kaldırılar, tutarlar. POZZO : Bırakmayın! (Vladimir ile Estragon sendelerler.) Kımıldamayın! (Pozzo bavulu ve sepeti yerden alıp Lucky'nin yanına gelir.) Sıkı tutun! (Bavulu Lucky'nin eline verir. Lucky hemen bırakır.) Bırakmayın! (Bavulu tekrar Lucky'nin eline verir. Lucky yavaş yavaş elinde bavulu hissettikçe kendine gelir ve en sonunda parmakları sapı kavrar.) Sıkı tutun! (Aynı süreç sepet için de tekrarlanır.) Tamam! Bırakabilirsiniz. (Vladimir ile Estragon uzaklaşınca Lucky sendeler, sallanır, düşecek gibi olur, ama ayakları üstünde durmayı başarır, bavul ve sepet ellerindedir. Pozzo geriye gidip kırbacını şaklatır.) İleri! (Lucky sendeleyerek ilerler.) Geri! (Lucky sendeleyerek geriler.) Dön! (Lucky döner.) Oldu bu iş!Yürüyebiliyor. (Vladimir ve Estragon'a dönerek.) teşekkürler baylar, şimdi izin verirsiniz size... (Ceplerini karıştırır)...en içten...(Karıştırır)...en içten... (Karıştırır)...saatimi nereye koydum? (Karıştırır.) Gerçek bir köstekli saatti baylar, saniye 1 şaşmazdı! (Hıçkırarak.) Dedem

66

VLADİMÎR POZZO

VLADİMÎR

ESTRAGON

POZZO

VLADİMÎR

POZZO

VLADİMÎR: ESTRAGON:

POZZO:

ESTRAGON:

POZZO:

ESTRAGON:

POZZO:

ESTRAGON:

POZZO:

VLADİMÎR:

POZZO:

vermişti onu bana! (Yerdearılır, Vladimir ve Estragon da aynı şekilde. Pozzo ayağıyla Lucky'nin şapkasından kalanları döndürür.) Al işte şimdi de bu.

: Belki de yelek cebinizdedir.

: Bir dakika! (Kulağını karnına götürmek için iki büklüm olur, dinler, Sessizlik.) Hiçbir şey duymuyorum. (Yaklaşmaları için işaret eder. Vladimir ve Estragon yanına giderler, karnına eğilirler) En azından tik-tak duyulmalıydı. Şşt!

Hepsi iki büklüm eğilip dinlerler. Bir şey duyuyorum. Nerede? Kalp bu.

(hayal kırıklığına uğramış).

Lanet olsun!

Şşt!

Belki de durmuştur

Doğrulurlar.

Böyle pis kokan hanginiz?

Onun nefesi kokuyor, benim

ayaklarım kokuyor.
Gitmem lazım
Köstekli saatiniz n'olucak?
Konakta bıraktım herhalde.
Sessizlik.
Öyleyse güle güle.
Hoşça kalın.
Güle güle
Hoşça kalın

67

VLADÎMÎR:
POZZO:
ESTRAGON:
POZZO:
VLADÎMÎR:
POZZO:
ESTRAGON:
POZZO:
VLADÎMÎR:
ESTRAGON:
POZZO ESTRAGON
VLADÎMÎR POZZO
ESTRAGON
VLADÎMÎR
POZZO

Sessizlik. Kimse Kımıldamaz.
Güle güle.
Hoşçakalın.
Güle güle
Sessizlik.
Teşekkürler.
Biz teşekkür ederiz.
Bir şey değil.
Evet evet.

Hayır hayır. : Evet evet. : Hayır hayır.

Sessizlik. : Bir türlü... (uzun süre duraksar) ...ayrılmıyorum. Hayat bu.

Pozzo döner, Lucky'den uzaklaşıp çıkışa doğru ilerler, yürürken ipi yavaş yavaş salar. Yanlış yoldan gidiyorsunuz. Hızlı bir başlangıç yapmam lazım. (İpin sonuna, yani sahne dışına varınca durur, döner ve bağırır.) Geri çekilin! (Vladimir ve Estragon geri çekilir, Pozzo'ya doğru bakarlar. Kırbacın şaklaması.) Yürü! Yürü!

: Yürü!

: Yürü!

: Daha hızlı! (Sahnede belirir, Lucky önde o arkada sahneyi geçerler. Vladimir ile Estragon şapkalarını sallarlar. Lucky çıkar.) Yürü! Yürü! (Tam çıkmak üzereyken durur ve döner, ip gerilir. Lucky'nin yere düşme

68

sesi.) İskemle! (Vladimir iskemleyi yerden alıp Pozzo'ya verir, o da Lucky'ye fırlatır.) Hoşçakalın!

VLADÎMÎR: /n , , , ^ ,

(Şapkalarını sallayarak) Güle güle! ESTRAGON:

POZZO: Kalk! Domuz! (Lucky'nin kalkma sesi) Yürü! (Pozzo çıkar) Daha hızlı! Yürü! Hoşçakalın! Domuz! Höst! Hoşçakalın! Uzun bir sessizlik. VLADÎMÎR: Zaman geçirdi. ESTRAGON: Nasıl olsa geçirdi. VLADÎMÎR: Doğru ama bu kadar çabuk değil.

Bir an. ESTRAGON: Şimdi n'apıyoruz? VLADÎMÎR: Bilmiyorum. ESTRAGON: Hadi gidelim. VLADÎMÎR: Gidemeyiz. ESTRAGON: Niçin? VLADÎMÎR: Godot'u bekliyoruz. ESTRAGON: (Umutsuzca.) Ha!

Bir an. VLADÎMÎR: Ne kadar değişmişler! ESTRAGON: Kimler? VLADÎMÎR: O ikisi. ESTRAGON: Ya, hadi biraz bunun hakkında

konuşalım. VLADÎMÎR: Öyle değil mi? ESTRAGON: Ne? VLADÎMÎR: Değişmişler. ESTRAGON: Olabilir. Hepsi değişiyor. Bir tek

69

biz değişemiyoruz. VLADÎMÎR: Olabilir mi! Kesin. Gözlerinle

görmedin mi? ESTRAGON: Sanırım gördüm ama onları tanımıyorum. VLADÎMÎR: Olur mu tanıyorsun. ESTRAGON: Hayır, tanımıyorum. VLADÎMÎR: Tanıyoruz diyorum sana. Herşeyi unutuyorsun. (Bir an. Kendi kendine.) Tabii bunlar başkası değilse... ESTRAGON: O zaman bizi niye tanımadılar? VLADÎMÎR: Hiç fark etmez ben de onları tanımıyormuş gibi davrandım. Hem bizi hiç kimse tanımaz ki. ESTRAGON: Boş ver. Bizim ihtiyacımız olan -ah! (Vladimir tepki göstermez.) Ah! VLADÎMÎR: (kendi kendine). Tabii bunlar başkası değilse... ESTRAGON: Didi! Bu kez öbür ayağım! Tümseğe doğru sıçraya sıçraya gider. VLADÎMÎR: Tabii bunlar başkası değilse... ÇOCUK: (sahne dışından). Bayım! Estragon durur. İkisi de sesin geldiği yöne bakarlar. ESTRAGON: Hadi bakalım, yine başlıyor. VLADÎMÎR: Yaklaş yavrum. Çocuk girer, ürkek. Durur. ÇOCUK: Bay Albert...? VLADÎMÎR: Evet. ESTRAGON: Ne istiyorsun? VLADÎMÎR: Yaklaş! Çocuk kımıldamaz.

70

ESTRAGON: (zorlayarak). Yaklaş denince yaklaş! Çocuk ürkek, yaklaşır, durur. VLADÎMÎR : Ne var? ÇOCUK: Bay Godot... VLADÎMÎR: Tamam...(Bir an.) Yaklaş. ESTRAGON: (bağırarak). Yaklaşacak mısın sen! (Çocuk ürkek,yaklaşır.) Niye bu kadar geç kaldın? VLADÎMÎR: Bay Godot'dan haber mi getirdin? ÇOCUK: Evet Efendim. VLADÎMÎR: İyi, nedir? ESTRAGON: Niye bu kadar geç kaldın? Çocuk sırayla ikisine de bakar kime cevap vermesi gerektiğini kestiremez. VLADÎMÎR: (Estragon'a). Rahat bırak çocuğu. ESTRAGON: (şiddetle). Sen beni rahat bırak. (Yaklaşır çocuğa.) Saatin kaç olduğundan haberin var mı senin? ÇOCUK: (geri çekilerek). Benim suçum değil, Efendim. ESTRAGON: Kimin o zaman? Benim mi? ÇOCUK: Korktum, Efendim. ESTRAGON: Neden korktun? Bizden mi l(Bir an.) Cevap versene! VLADÎMÎR: Anladım, diğerlerinden korktu herhalde. ESTRAGON: Ne kadar zamandır buradasın? ÇOCUK: Epey oldu Efendim. VLADÎMÎR: Kırbaçtan mı korktun? ÇOCUK: Evet Efendim. VLADÎMÎR: Bağırtilardan mı? ÇOCUK: Evet Efendim. VLADÎMÎR: Kocaman iki adam.

71

ÇOCUK: VLADÎMÎR:
ÇOCUK: VLADÎMÎR:
ÇOCUK: ESTRAGON:
ÇOCUK: VLADÎMÎR:
ESTRAGON: VLADÎMÎR:
ESTRAGON: VLADÎMÎR:
ÇOCUK: VLADÎMÎR:
ÇOCUK: VLADÎMÎR:
ÇOCUK: VLADÎMÎR:
ÇOCUK: VLADÎMÎR:
Evet Efendim.
Tanıyor musun onları?
Hayır Efendim.
Buralardan mısın? (Sessizlik.)
Buralı mısın?
Evet Efendim.
Hepsi yalan bunların. (Çocuğu kolundan tutup sarsar.) Doğruyu söyle bize!
(titreyerek). Ama bu doğru, Efendim!
Rahat bıraksana çocuğu! Neyin var senin? (Estragon çocuğu bırakır, uzaklaşır, yüzünü elleriyle kapatır. Vladimir ve çocuk onu seyredeler. Estragon ellerini indirir. Yüzü allak bullak olmuştur.) Neyin var senin? Mutsuzum.

Sahi mi? Ne zamandan beri?
Unutmuşum.
Bellek ne oyunlar oynuyor bak
insana! (Estragon konuşmaya
çalışır, vazgeçer, topallayarak
yerine dönüp oturur, çizmelerini
çıkarmaya koyulur. Çocuğa) Eee?
Bay Godot.
Seni daha görmüş müydüm?
Bilmiyorum Efendim.
Beni tanımıyor musun?
Hayır Efendim.
Dün gelen sen değil miydin?
Hayır Efendim.
Bu ilk gelişin mi?

72

ÇOCUK : Evet Efendim.

Sessizlik. VLADİMİR: Maksat laf olsun.(Bir an.) Konuşsana. ÇOCUK: (bir çırpıda). Bay Godot bu
akşam gelemeyeceğini, ama yarın mutlaka geleceğini söylememi istedi. Sessizlik. VLADİMİR:Hepsi
bu mu. ÇOCUK : Evet efendim.

Sessizlik. VLADİMİR: Bay Godot için mi çalışıyorsun?

ÇOCUK: Evet efendim. VLADİMİR: Ne iş yapıyorsun? ÇOCUK : Keçileri güdüyorum, Efendim.

VLADİMİR: Sana iyi davranıyor mu?

ÇOCUK: Evet Efendim. VLADİMİR: Seni dövmüyor mu?

ÇOCUK: Hayır efendim, beni dövmüyor. VLADİMİR: Kimi dövüyor?

ÇOCUK: Ağbimi dövüyor Efendim. VLADİMİR: A ağbin mi var?

ÇOCUK: Evet Efendim. VLADİMİR: O ne iş yapıyor?

ÇOCUK: Koyunları güdüyor, Efendim. VLADİMİR: Peki seni niye dövmüyor?

ÇOCUK: Bilmiyorum Efendim. VLADİMİR: Demek ki seni seviyor. ÇOCUK: Bilmiyorum Efendim.

Sessizlik. VLADİMİR: Yeterince yiyecek veriyor mu sana? (Çocuk duraksar.) İyi

73

ÇOCUK: VLADİMİR:

ÇOCUK:

VLADİMİR :

ÇOCUK:

VLADİMİR:

ÇOCUK: VLADİMİR:

ÇOCUK: VLADİMİR:

ÇOCUK: VLADİMİR: ÇOCUK

VLADİMİR: ÇOCUK:

VLADİMİR:

ÇOCUK:

VLADİMİR

besliyor mu?

Oldukça iyi Efendim.

Mutsuz musun?(Çocuk duraksar.)

Duyuyor musun beni?

Evet Efendim.

Eee?

Bilmiyorum Efendim.

Demek mutsuz olup olmadığını

bilmiyorsun?

Hayır Efendim.

Desene senin halin de benimki

kadar kötü.(Sesizlik.) Nerede

yatıyorsun?

Tavanarasında Efendim.

Ağbinle mi?

Evet Efendim.

Samanlıkta mı?

Evet Efendim.

Sessizlik.
Peki, gidebilirsin.
Bay Godot'ya ne söyleyeyim
Efendim?
Ona de ki...(duraksar)...De ki
bizi gördün. (Bir an.) Bizi
gördün, değil mi?
Evet Efendim.
Geri bir iki adım atar, duraksar,
döner ve koşarak çıkar. Işık
aniden azalır. Bir anda gece
olmuştur. Arkada ay yükselir,
yükselir ve durur, sahneye soluk
bir ışıltı saçar.
Nihayet! (Estragon kalkıp, iki
elinde birer çizme teki,
Vladimir'e doğru gider. Çizmeyi
sahnenin önüne bırakır, doğrulur,

74

aya bakıp düşünceye dalar.) Ne yapıyorsun? ESTRAGON: Yorgunluktan sararmış. VLADİMİR: Ha?
ESTRAGON: Gökyüzüne tırmanıp bizim
gibilere bakmaktan yorulmuş. VLADİMİR: Çizmelerin diyorum, ne
yapıyorsun çizmelerinle? ESTRAGON: (çizmelere bakmak için dönerek). Orada bırakıyorum
onları.(Bir an.) Başka biri gelir, tıpkı...tıpkı...benim gibi, ama ayağı daha küçük, o zaman mutlu
edecek onu bunlar. VLADİMİR: Ama çıplak ayakla yürüyemezsin! ESTRAGON: İsa yürüyordu.
VLADİMİR: İsa. İsa'nın ne alakası var bunla? Kendini İsa'yla
karşılaştırmayacaksın herhalde! ESTRAGON: Bütün hayatım boyunca kendimi
onunla karşılaştırdım ben. VLADİMİR: Ama onun yaşadığı yer sıcaktı,
kuruydu! ESTRAGON: Evet. Hem de insanları hemencecik çarmıha geriverirlerdi. Sessizlik.
VLADİMİR: Burada yapacak bir şeyimiz
kalmadı. ESTRAGON: Ne de başka bir yerde. VLADİMİR: Aman Gogo, uzun ettin. Yarın
herşey daha iyi olacak. ESTRAGON: Bunu nerden çıkarttın? VLADİMİR: Çocuğun söylediklerini
duymadın
mı? ESTRAGON: Hayır.

75

VLADİMİR

ESTRAGON VLADİMİR

ESTRAGON: VLADİMİR:

ESTRAGON:

VLADİMİR:

ESTRAGON:

VLADİMİR: ESTRAGON:

VLADİMİR: ESTRAGON:

VLADİMİR: ESTRAGON:

VLADİMİR:

ESTRAGON:

VLADİMİR:

ESTRAGON:

Godot'nun yarın mutlaka
geleceğini söyledi. (Bir an.) Buna
ne dersin?

O zaman bütün yapacağımız
burada beklemek.

Deli misin? Başımızı bir deliğe
sokmalıyız. (Estragon'u kolundan
tutup yavaşça çeker.) Hadi.

Estragon'u çeker. Estragon önce
kendini bırakır, sonra direnir.

Dururlar.

(ağaca bakarak). Bir parça ipimiz
olmayışı ne kötü.

Hadi. Soğuk oldu.
Estragon'u çeker. Estragon
önceki gibi davranır.
Yarına hatırlatta bir parça ip
getireyim.
Olur. Hadi.
Çeker. Aynı durum.
Ne kadar zamandır birlikteyiz
seninle?
Bilmem. Elli yıldır galiba.
Kendimi Ren'e attığım günü
hatırlıyor musun?
Bağ bozuyorduk.
Beni sudan çıkarmıştın.
Hepsi geçip gitti bunların.
Elbiselerim güneşte kurumuştu.
Bunları hatırlamanın ne yararı
var? Hadi.
Çeker. Aynı durum.
Bir dakika!
Üşüdüm!
Bir dakika! (Vladimir'in yanından

76

uzaklaşır.) Bazen kendi başımıza,
yalnız kalsak bizim için daha iyi
olmaz mıydı diye düşünüyorum.
(Sahneyi kateder, tümseğe
oturur.) Aynı yolun yolcusu
değiliz. VLADÎMÎR : (kızmadan.) Belli olmaz. ESTRAGON: Yo, hiçbir şey belli değil ki.
Vladimir ağır ağır sahneyi
katedip, Estragon'un yanına
oturur. VLADÎMÎR: Bu daha iyi olur dersin, hala
ayrılabiliriz. ESTRAGON: Artık değmez.
Sessizlik. VLADÎMÎR: Evet, artık değmez.
Sessizlik.

v

ESTRAGON: Eee, gidiyor muyuz? VLADÎMÎR : Evet, hadi gidelim.
Kımıldamazlar
Perde

77

2' PERDE

Ertesi gün. Aynı vakit Aynı yer.

79

Estragon'un botları sahnenin önünde, ortada, ökçeler bitişik parmak uçları ayrık. Lucky'nin şapkası
aynı yerde. Ağaçta dört beş yaprak vardır. Vladimir heyecanlı heyecanlı girer. Durup uzun uzun ağaca
bakar, sonra aniden sahneyi telaşlı bir şekilde turlamaya başlar. Çizmelerin önünde durur, birini
yerden alır, inceler, koklar, yüzünde bir iğrenti ifadesi belirir, dikkatlice yerine bırakır. Bir gelir bir
gider. Sağ çıkışta durup, elini gözlerine siper ederek ufka bakar. Bir gelir bir gider. Sol çıkışta durur.,
önceki durum. Bir gelir bir gider. Aniden durup bağıra çağıra şarkı söylemeye başlar. VLADÎMÎR:

Bir köpek girdi-
Çok yüksekte başlayınca devam edemez durur, gırtlığını temizleyip, baştan alır.

Bir köpek girdi mutfığa

Bir dilim ekmek çaldı.

Aşçı vurup ona kepçeyle

Canını çıkardı.

Bütün köpekler seyirtip sonra Bir mezar kazdılar ona Durur, düşünür, baştan alır: Bütün köpekler
seyirtip sonra Bir mezar kazdılar ona Girmesin mutfığa diye-

80

başka köpekler Şöyle yazdılar mezartaşına

Bir köpek girdi mutfığa Bir dilim ekmek çaldı. Aşçı vurup ona kepçeyle Canını çıkardı.

Bütün köpekler seyirtip sonra Bir mezar kazdılar ona Durur, düşünür, baştan alır. Bütün köpekler
seyirtip sonra Bir mezar kazdılar ona Durur, düşünür. Yumuşak bir sesle.

Bir mezar kazdılar sonra... Bir an susar, kımıltısız durur, sonra telaşla sahneyi turlamaya başlır. Ağacın önünde durur, bir gelir bir gider, çizmelerin önünde, bir gelir bir gider, sağ çıkışta durur, uzağa bakar, sol çıkışta, uzağa bakar. Sağdan . Estragon girer, yalınayak, başı öne eğik. Sahneyi ağır ağır geçer. Vladimir döner, onu görür. VLADİMİR : Yine sen! (Estragon durur ama başını kaldırmaz. Vladimir ona doğru gider.) Gel de kucaklayayım seni. ESTRAGON: Dokunma bana!

Vladimir geri çekilir, darılmıştır. VLADİMİR: Gitmemimi istiyorsun? (Bir an.) Gogo! (Bir an. Dikkatle onu süzer.) Dövdüler mi seni? (Bir

81

an.) Gogo! (Estragon susmayı sürdürür, başı öne eğik.) Ge.ceyi nerde geçirdin? ESTRAGON: Dokunma bana! Soru sorma! Konuşma! Yanımdan ayrılma! VLADİMİR: Seni hiç bıraktım mı ki? ESTRAGON: Gitmeme izin verdin. VLADİMİR: Bana bak. (Estragon başını kaldırmaz, öfkeyle.) Bana bak dedim! ^ Estragon başını kaldırır. Uzun ' uzun birbirlerine bakarlar, sonra aniden sarılırlar, birbirlerinin sırtına vururlar. Sarılmanın sonu.Estragon desteği kalmayınca, düşecek gibi olur. ESTRAGON: Ne gün! VLADİMİR: Kim dövdü seni? Anlat. ESTRAGON: Bir gün daha harcadı. VLADİMİR: Henüz bitmedi. ESTRAGON: Ne olursa olsun, bence bitti, harcadı. (Sessizlik.) Şarkı söylüyordun, duydum. VLADİMİR: Öyle, hatırlıyorm. ESTRAGON: Üzüldüm buna. Kendi kendime işte yapayalnız sonsuza dek dönmeyeceğimi sanıyor, bir de şarkı söylüyor dedim. VLADİMİR: İnsan kendine hakim olamıyor ki. Bütün kendimi çok iyi hissettim. (Bir an.) Gece hiç uyanmadım.bir kere bile! ESTRAGON: (üzüntüyle). Gördün mü ben olmayınca rahat ediyorsun. VLADİMİR: Hem seni özlemiştim... hem de

aynı zamanda mutluydum. Acayip

82

bir şey, değil mi? ESTRAGON: (şoke olmuş). Mutlu mu? VLADİMİR : Doğru sözcük tam da bu değil belki de. ESTRAGON: Peki şimdi? VLADİMİR: Şimdi"?...(Neşeli.) işte yine burdasın... (Kayıtsız), işte yine burdayız... (Kederli.) işte yine burdayım... ESTRAGON: Gördün mü ben yanında olunca daha kötü oluyorsun. Ben de yalnızken daha iyi oluyorum. VLADİMİR: (gücenmiş). O zaman niye kuyruğunu kıstırıp geri dönüyorsun hep? ESTRAGON: Bilmiyorum. VLADİMİR: Yo ben biliyorum. Çünkü kendini savunmayı bilmiyorsun. Seni dövmelerine izin vermezdim yanında olsaydım. ESTRAGON: Onları engelleyemezdin. VLADİMİR: Neden? ESTRAGON: On kişiydiler. VLADİMİR: Hayır, seni dövmeden önce demek istiyorum. Onları kızdıracak her ne yaptıysan onu yapmanı engellerdim. ESTRAGON: Hiçbir şey yapmadım. VLADİMİR: O zaman neden dövdüler seni? ESTRAGON: Bilmiyorum. VLADİMİR: A yo, Gogo işin aslı şu ki bazı şeyleri sen fark edemiyorsun, ama ben farkediyorum, sen de hissetmelisin. ESTRAGON: Sana birşey yapmadım diyorum. VLADİMİR: Tamam belki de birşey yapmadın.

83

Ama hiçbir şey yapmamanın bile bir yolu yordamı var. Eğer yaşamak istiyorsan bunu aklında tut. ESTRAGON: Hiçbir şey yapmadım. VLADİMİR: Bir buseydin, içten içe mutlu olurdun. ESTRAGON: Neye mutlu olacaktım? VLADİMİR: Yine benimle birlikte olduğuna. ESTRAGON: Öyle mi dersin? VLADİMİR: Doğru olmasa da öyle söyle. ESTRAGON: Ne söyleyecektim? VLADİMİR: "Mutluyum" de. ESTRAGON: Mutluyum. VLADİMİR: Ben de. ESTRAGON: Ben de. VLADİMİR: Mutluyuz.

ESTRAGON: Mutluyuz. (Sessizlik.) Eee, şimdi ne yapıyoruz madem ki mutluyuz? VLADİMİR: Godot'yu bekliyoruz. (Estragon homurdanır. Sessizlik.) Dünden beri çok şey değişti. ESTRAGON: Ya gelmezse. VLADİMİR: (bir an şaşalar). Zamanı gelince görürüz. (Bir an.) Dünden beri çok şey değişti diyorum. ESTRAGON: Herşey sızıyor. VLADİMİR: Ağaca bak.

ESTRAGON: Bir saniye geçmiyor bakıyorsun bir pislik yerine bir başkası gelmiş. VLADİMİR : Ağaç, ağaca bak.

Estragon ağaca bakar. ESTRAGON: Dün de burada değil miydi?

84

VLADİMİR : Evet tabii ki buradaydı.

Hatırlamıyor musun? Az kalsın kendimizi asacaktık onda. Ama sen istememiştin. Hatırlamıyor musun? ESTRAGON: Rüyanda gördün herhalde. VLADİMİR: Nasıl bu kadar çabuk

unutabilirsin? ESTRAGON: Ben böyleyim işte. Ya hemen unutturum ya da hiç unutmam. VLADİMİR: Ya Pozzo ile Lucky, onları da mı

unuttun? ESTRAGON: Pozzo'yla Lucky mi? VLADİMİR: Herşeyi unutmuş! ESTRAGON: Delinin teki vardı hatırlıyorum, kaval kemiğime tekme atmıştı. Sonra da budala rolü yaptı. VLADİMİR: Hah, bu Lucky'ydi. ESTRAGON: Bunu hatırlıyorum. Ama ne

zamandı? VLADİMİR: Ya bakıcısı, onu hatırlamıyor

musun? ESTRAGON: Kemik vermişti bana. VLADİMİR: Hah, o da Pozzo'ydu. ESTRAGON: Bütün bunlar dün olmuştu

diyorsun yani? VLADÎMÎR : Evet tabii düündü. ESTRAGON: Peki şimdi neredeyiz? VLADÎMÎR: Nerede olacağız? Tanımadın mı burayı? ESTRAGON: (aniden fozıpj.Tanımakmış! Tanınacak ne varmış ki? Bütün bu sefil hayatım boyunca bok yığnında süründüm durdum! Sen de bana etraftan söz ediyorsun!

85

(Öfkeyle etrafına bakarak.) Şu bok yığnına bak! Gömüldüm kaldım bunun içinde! VLADÎMÎR : Sakin ol, sakin ol. ESTRAGON: Senden de gördüklerinden de gına geldi! Kurtçuklardan söz et sen bana! VLADÎMÎR: Yine de, buranın (işaret eder...) \ söz gelimi... Çokistan'a... \ (duraksar) benzediğini S söyleyemezsin. Büyük bir fark ', olduğunu inkar edemezsin. ESTRAGON: Çokistan mı! Çokistan ülkesinden i söz eden de kim? VLADÎMÎR: Ama sen de oradaydın, Çokistan'da. ESTRAGON: Hayır Çokistan'a hiç gitmedim. Kusmuktan farksız hayatımı burada kustum, diyorum sana! Burada! Bokistan'da! VLADÎMÎR: Ama orada birlikteydik, buna yemin edebilirim! Bir adam için... (parmaklarını şıklatır) neydi adı... bir yerde (parmaklarını şıklatır)... neydi-adı... üzüm topluyorduk, hatırla mıyormusun? ESTRAGON: (biraz daha sakın).Olabilir. Ben hiçbir şeyin farkına varmadım. VLADÎMÎR: Ama orada herşey kırmızıdır! ESTRAGON: (çileden çıkmış). Ben hiçbir şeyin farkına varmadım diyorum sana!

Sessizlik. Vladimir derin derin iç çeker. VLADÎMÎR: Geçinmesi zor bir adamsın, Gogo.

86

ESTRAGON: Ayrılısak daha iyi olurdu. VLADÎMÎR: Hep böyle dersin sonra da hep kuyruğunu kıstırıp geri dönersin. ESTRAGON: En iyisi beni de öteki gibi öldürmek olurdu. VLADÎMÎR: Hangi öteki? (Bir an.) Hangi öteki? ESTRAGON: Öteki milyarlarca gibi. VLADÎMÎR: (ders verir gibi) Herkesin derdi kendine, (iç çeker) ölene kadar. (Biraz düşünerek) Ve unutulana. ESTRAGON: Bu arada, konuşmamak elimizden gelmediğine göre, biz de bari sakın sakın konuşalım. VLADÎMÎR: Haklısın, bizde laf tükenmez. ESTRAGON: Böylece düşünmemiş oluyoruz. VLADÎMÎR: Özrümüz bu. ESTRAGON: Böylece duymamış oluyoruz. VLADÎMÎR: Nedenlerimiz var. ESTRAGON: Tüm o ölü sesleri. VLADÎMÎR: Sesleri kanatlara benziyor. ESTRAGON: Yapraklara. VLADÎMÎR: Kuma. ESTRAGON: Yapraklara. Sessizlik. VLADÎMÎR: Hep bir ağızdan konuşuyorlar. ESTRAGON: Her biri kendi kendine. Sessizlik. VLADÎMÎR:Sanki fısıldıyorlar daha çok. ESTRAGON: Hışırıyorlar. VLADÎMÎR: Mırıldanıyorlar. ESTRAGON: Hışırıyorlar. S as sızlile VLADÎMÎR: Ne diyorlar? ESTRAGON: Hayatlarından söz ediyorlar.

87

VLADÎMÎR : Yaşamış olmak onlara yetmiyor. ESTRAGON: Bi de ondan söz etmeleri gerekiyor. VLADÎMÎR : Ölmek onlara yetmiyor. ESTRAGON: Yeterli değil. Sessizlik. VLADÎMÎR: Sesleri tüye benziyor. ESTRAGON: Yapraklara. VLADÎMÎR: Küllere. ESTRAGON: Yapraklara. Uzun bir sessizlik. VLADÎMÎR: Bir şey söyle! ESTRAGON: Uğraşıyorum. Uzun bir sessizlik. VLADÎMÎR: (keder içinde) Herhangi bir şey söyle! ESTRAGON: Şimdi ne yapıyoruz? VLADÎMÎR: Godot'yu bekliyoruz. ESTRAGON: Ha! Sessizlik. VLADÎMÎR: Berbat bir şey bu. ESTRAGON: Bir şarkı söylesene. VLADÎMÎR: Hayır, hayır! (Düşünür.) Yeni baştan başlayabiliriz belki de. ESTRAGON: Kolay olur. VLADÎMÎR: Zor olan başlamak. ESTRAGON: Bir yerden başlanabilir. VLADÎMÎR: Evet ama karar vermek lazım. ESTRAGON: Doğru. Sessizlik. VLADÎMÎR: Yardım et! ESTRAGON: Uğraşıyorum. Sessizlik. VLADÎMÎR: Ararken duyuyorsun.

88

ESTRAGON: Ya öyle. VLADÎMÎR: Bulmanı engelliyor bu da. ESTRAGON: Öyle. VLADÎMÎR: Düşünmeni engelliyor. ESTRAGON: Gene de düşünüyorsun. VLADÎMÎR: Hayır, hayır imkansız. ESTRAGON: Tamam işte, hadi bunun hakkında tartışalım, birbirimize karşı çıkalım. VLADÎMÎR: İmkansız. ESTRAGON: Böyle mi düşünüyorsun? VLADÎMÎR: Bir daha düşünmeme tehlikesi yok ama. ESTRAGON: Öyleyse niye şikayet ediyoruz? VLADÎMÎR: Düşünmek değil en kötü olan. ESTRAGON: Belki de değil. Ama en azından bu var. VLADÎMÎR: Bu ne? ESTRAGON: Tamam işte, hadi birbirimize sorular soralım. VLADÎMÎR: En azından bu var demekle neyi kastediyorsun? ESTRAGON: Çok daha az acı çekmek var. VLADÎMÎR: Doğru. ESTRAGON: Ee! Öpüp de başımıza mı koysak. VLADÎMÎR: Korkunç olan düşünüyor olmak. ESTRAGON: Ama hiç düşündüğümüz oldu mu

ki? VLADÎMÎR : Tüm bu cesetler nereden geliyor? ESTRAGON: Bu iskeletler. VLADÎMÎR: Söylesene. ESTRAGON: Doğru.

VLADÎMÎR: Biraz düşünüyor olmamız gerek. ESTRAGON: Ta en başta. VLADÎMÎR: Bir kemik yığını! Bir kemik yığını!

89

ESTRAGON: Bakmak zorunda değilsin. VLADIMIR: Bakmamak elinde değil. ESTRAGON: Doğru VLADÎMÎR : Ne kadar uğraşırsan uğraş. ESTRAGON: Efendim? VLADÎMÎR: Ne kadar uğraşırsan uğraş. ESTRAGON: Yılmadan Doğa'ya dönmemiz

gerek. VLADÎMÎR: Bunu denedik. ESTRAGON: Doğru. VLADÎMÎR: Of, bu değil en kötü olan, biliyorum. ESTRAGON: Ne? VLADÎMÎR: Düşünüyör olmak. ESTRAGON: Gayet tabii. VLADÎMÎR: Ama onsuz da yapabildik. ESTRAGON: Que voulez-vous. VLADÎMÎR : Efendim? ESTRAGON: Que voulez-vous. VLADÎMÎR: Ha! que voulez-vous. Tastamam.

Sessizlik. ESTRAGON: Çok da kötü vakit geçirmedik hani. VLADÎMÎR: Evet, ama şimdi başka bir şey bulmamız gerek. ESTRAGON: Dur bakalım.

Şapkasını çıkarır, dikkatini toplar. VLADÎMÎR: Dur bakalım. (Şapkasını çıkarır, dikkatini toplar. Uzun bir sessizlik.) Hah!

Şapkalarını takarlar, gevşerler. ESTRAGON: Eee?

VLADÎMÎR: Ne diyordum, oradan devam edebildik.

90

ESTRAGON: Ne zaman ne diyordun? VLADÎMÎR: Ta en başta. ESTRAGON: NEYİN en başında? VLADÎMÎR : Bu akşam...diyordum

ki...diyordum ki... ESTRAGON: Tarihçi miyim ben yahu? VLADÎMÎR: Bir dakika... kucaklaşmıştık... mutluyduk...mutlu... şimdi ne yapıyoruz, madem ki mutluyuz... beklemeye devam... beklemeye... dur... geliyor...beklemeye devam... madem ki mutluyuz... dur... hah! Ağaç! ESTRAGON: Ağaç mı? VLADÎMÎR: Hatırlamıyor musun? ESTRAGON: Yorgunum. VLADÎMÎR: Bir baksana.

Ağaca bakarlar. ESTRAGON: Ben bir şey görmüyorum, VLADÎMÎR: Ama dün akşam kapkaraydı, çırılçıplaktı. Ama şimdi yapraklarla dolu. ESTRAGON: Yapraklar mı? VLADÎMÎR: Bir gece içinde. ESTRAGON: Bahar geldi herhalde. VLADÎMÎR: Ama bir gece içinde! ESTRAGON: Sana dün burada değildik

diyorum. Senin kabuslarından biri bu da. VLADÎMÎR: Peki sence dün akşam

neredeydik? ESTRAGON: Ne bileyim? Başka bir yerde. Boşluktan çok ne var ki VLADÎMÎR: (kendinden emin). Tamam. Dün gece burada değildik. Peki dün ne yaptık?

91

ESTRAGON: VLADÎMÎR: ESTRAGON: VLADÎMÎR : ESTRAGON:

VLADÎMÎR:

ESTRAGON:

VLADÎMÎR:

ESTRAGON:

VLADÎMÎR:

ESTRAGON:

VLADÎMÎR: ESTRAGON:

VLADÎMÎR: ESTRAGON:

VLADÎMÎR: ESTRAGON:

VLADÎMÎR: ESTRAGON: VLADÎMÎR : ESTRAGON:

VLADÎMÎR: ESTRAGON:

VLADÎMÎR:

Ne mi yaptık?

,
Hatırlamaya çalış.

İn... gevezelik yaptık herhalde.

(kendini tutarak). Ne hakkında?

Hmm...şundan bundan, öylesine.

(Güvenle.) Evet hatırlıyorum, dün

akşamı öylesine gevezelik ederek

geçirdik. Yarım yüzyıldır devam

eder bu.

Hiçbir olayı, hiçbir ortamı

hatırlamıyor musun?

(bıkın.) Eziyet etme bana, Didi.

Güneş, Ay. Hatırlamıyor musun?

Her zaman ki gibi yerindeydiler

herhalde.
Olağandışı hiçbir şey çarpmadı
mı gözüne?
Maalesef!
Ya Pozzo? Ya Lucky?
Pozzo mu?
Kemikler.
Kılıcığa benziyordu.
Pozzo vermişti sana onları.
Bilmiyorum.
Ya tekme?
Doğru, biri tekme atmıştı bana.
Lucky atmıştı.
Bütün bunlar dün mü oldu?
Göster bakayım bacağını.
Hangisini?
İkisini de. Pantolonunu çek.
(Estragon bir bacağını Vladimir'e
uzatır, sendeler. Vladimir bacağı
tutar. İkisi de sendeler.)
Pantolonunu çek.

92

ESTRAGON: Çekemiyorum.

Vladimir pantolonu çeker, bacağa bakar, bırakır. Estragon düşecek gibi olur. VLADİMİR: Öteki.
(Estragon aynı bacağı
uzatır.) Öteki, domuz! (Estragon öteki bacağı uzatır. Zafer kazanmışçasma.) İşte yara! Cerahat
toplamaya başlamış. ESTRAGON: Eee n'olmuş? VLADİMİR: (ayağa bakarak). Çizmelerin
nerede? ESTRAGON: Attım galiba. VLADİMİR: Ne zaman? ESTRAGON: Bilmiyorum. VLADİMİR:
Neden? ESTRAGON: (çileden çıkıp). Neden Dilmediğimi bilmiyorum! VLADİMİR: Yo, neden attığını
soruyorum. ESTRAGON: (çileden çıkıp) Çünkü ayağımı vuruyordu! VLADİMİR: (zafer
kazanmışçasına, çizimleri işaret ederek). İşte ordalar! (Estragon çizimlere bar.) Dün bıraktığın
yerde!

Estragon çizimlerin yanına gelip, yakından bakar. ESTRAGON: Bunlar benim değil. VLADİMİR:
(aptallaşır). Senin değil mi? ESTRAGON: Benimkiler siyahtı. Bunlar kahverengi. VLADİMİR:
Seninkilerin siyah olduğundan
emin misin? ESTRAGON: Yani gri gibiydiler. VLADİMİR: Bunlar da kahverengi ha. Göster bakayım.

93

ESTRAGON: (Estragon birini alıp). Yani yeşilimtrak. VLADİMİR: Göster. (Estragon çimyei verir.
Vladimir bakıp öfkeyle yere fırlatır.) Aa bu kadarı da... ESTRAGON: Anlıyorsun ya, bütün bunlar
lanet... VLADİMİR: A, anlıyorum. Evet, neler
olduğunu anlıyorum. ESTRAGON: Bütün bunlar lanet... VLADİMİR: Hep böyle olur. Biri gelip
seninkini alır, sana da bunu bırakır. ESTRAGON: Niye? VLADİMİR: Onunkiler ayağını sıkınca
seninkileri almıştır. ESTRAGON: Ama benimkiler de sıkıydı. VLADİMİR: Senin için. Onun için değil.
ESTRAGON: (birini ayağına geçirmeye
uğraştıktan sonra). Yoruldum! (Bir an.) Hadi gidelim. VLADİMİR: Gidemeyiz. ESTRAGON: Niçin?
VLADİMİR: Godot'yu bekliyoruz. ESTRAGON: Ha! (Bir an.Umutsuzca.) n'apıcaz,
n'apıcaz? VLADİMİR : Yapabileceğimiz hiçbir şey yok. ESTRAGON: Ben böyle devam
edemeyeceğim! VLADİMİR: Turp ister misin? ESTRAGON: Başka bir şey yok mu? VLADİMİR: Turp
ve şalgam var. ESTRAGON: Havuç yok mu? VLADİMİR: Yok. Sen de bir havuçtur
tutturmuşsun gidiyorsun. ESTRAGON: İyi o zaman turp ver bir tane

94

(Vladimir ceplerini karıştırır, şalgamdan başka bir şey bulamaz, en sonunda bir turp çıkarıp
Estragon'a verir. O da turbu inceler koklar.) Kara bu. VLADİMİR: Turp işte. ESTRAGON: Biliyorsun,
ben yalnız kırmızı
olanlarını severim. VLADİMİR: İstemiyor musun? ESTRAGON: Ben yalnızca kırmızı olanlarını
severim! VLADİMİR: İyi o zaman geri ver. Estragon geri verir. ESTRAGON: Gidip bir havuç
bulacağım.

Kımıldamaz. VLADİMİR: Gerçekten de anlamsızlaşıyor bu. ESTRAGON: Yeterince değil,
Sessizlik VLADİMİR: Deneseydin şunları. ESTRAGON: Herşeyi denedim. VLADİMİR: Hayır,
çizimleri kastediyorum. ESTRAGON: İyi bir şey olur mu bu? VLADİMİR: Zaman geçirtir. (Estragon

duraksar.) İnan bana, meşgale olur. ESTRAGON: Gevşeme. VLADİMİR : Oyalanma. ESTRAGON: Gevşeme. VLADİMİR: Dene. ESTRAGON: Yardım edecek misin bana? VLADİMİR: Tabii ki. ESTRAGON: İkimiz fena geçinmiyoruz, di mi Didi? VLADİMİR: Öyle öyle. Hadi, önce solu deneyelim.

95

ESTRAGON

VLADİMİR

ESTRAGON: VLADİMİR:

ESTRAGON:

VLADİMİR:

ESTRAGON: VLADİMİR ESTRAGON VLADİMİR ESTRAGON VLADİMİR

ESTRAGON

VLADİMİR

ESTRAGON

VLADİMİR

Her zaman kendimize var olduğumuz izlenimini verecek bir şeyler buluyoruz, di mi Didi? (sabırsızlıkla). Öyle öyle, büyücüyüz biz. Ama unutmadan, ne yapacaksak yapalım. (Çizmenin tekini alır.) Hadi ver ayağını bana. (Estragon ayağını kaldırır.) Ötekini domuz! (Estragon öteki ayağını kaldırır.) Daha yukarı! (Böyle birbirlerine tutunmuş seke seke sahneyi dolaşırlar. Vladimir en sonunda çizmeyi geçirmeyi başarır.) Yürümeye çalış. (Estragon yürür.) Eee? Ayağıma uydu. (cebinden bir ip parçası çıkartıp) Bağını takalım.

: (şiddetle). Yo yo, bağ istemem, bağ istemem.

: Pişman olursun. Şimdi de öbürünü deneyelim. (Önceki durum.) Eee?

: (homurdanarak). Bu da uydu.

: Ayağını vuruyorlar mı?

: Henüz değil.

: Öyleyse sende kalsınlar.

: Çok büyükler.

: Günün birinde çorapların da olur belki.

: Doğru.

: Öyleyse sende mi kalacaklar?

: Çizmeler hakkında bu kadar konuştuğumuz yeter.

: Evet, ama...

96

ESTRAGON: (şiddetli). Yeter! (Sessizlik.) Yine de oturabilirim sanırım. Oturacak bir yer için bakınır, sonra gidip tümseğin üzerine oturur. VLADİMİR: Dün akşam da orada oturmuştun. ESTRAGON: Bir uyuya bilsem. VLADİMİR: Dün uyumuştun. ESTRAGON: Deneyeceğim.

Başını ayaklarının arasına gömüp, cenin duruşu takınır. VLADİMİR: Bekle. (Gidip Estragon'un yanına oturur ve yüksek sesle şarkı söylemeye başlar.) La la la la La la ESTRAGON: (başını kaldırıp, kızarak)

Bağırma o kadar! VLADİMİR: (yumuşakça)

La la la la La la la la La la la la La la... (Estragon uyuya kalır. Vladimir sessizce kalkıp, ceketini çıkarır, Estragon'un omzunu örter, sonra bir oraya bir buraya yürümeye başlar, ısınmak için kollarını hareket ettirir. Estragon sıçrayarak uyanır, fırlar, dehşetle etrafına bakınır. Vladimir ona koşup, kollarını dolar.) Burada... burada... Didi burada... korkma... ESTRAGON: Ah! VLADİMİR: Burada... burada... tamam.

97

ESTRAGON: Düşüyordum. VLADİMİR: Tamam, tamam. ESTRAGON: Bir şeyin... şeyin tepesindeydim... VLADİMİR: Anlatma! Gel yürüyelim geçer. Estragon'u kollarından tutup bir aşağı bir yukarı yürütür, en sonunda Estragon yürümeyi reddeder. ESTRAGON: Bu kadar yeter.Yorulдум. VLADİMİR: Orada bir şey yapmadan

dikilmeyi mi tercih ediyorsun? ESTRAGON: Evet. VLADİMİR: Peki, keyfin bilir.

Estragon'u bırakıp, paltosunu alıp giyer. ESTRAGON: Hadi gidelim. VLADİMİR: Gidemeyiz. ESTRAGON: Niçin? VLADİMİR: Godofyu bekliyoruz. ESTRAGON: Ha! (Vladimir bir oraya bir buraya yürür.) Rahat duramaz mısın sen? VLADİMİR: Üşüdüm. ESTRAGON: Çok erken geldik. VLADİMİR: Hep gece çöktüğünde olur. ESTRAGON: Ama gece çökmüyor. VLADİMİR: Dünkü gibi, birden çökecek. ESTRAGON: Sonra gece olacak. VLADİMİR: O zaman gidebiliriz. ESTRAGON: Sonra gene gündüz olacak. (Bir an. Umutsuzca) N'apacağız, n'apacağız? VLADİMİR: (durup, şiddetli). Sızlanmayı kes artık! Yakınmaların burama kadar

98

geldi!

ESTRAGON: Ben gidiyorum. VLADİMİR: (Lucky'nin şapkasını görünce) Hoş!

ESTRAGON: Hoşçakal. VLADİMİR: Lucky'nin şapkası. (Şapkaya doğru gider.) Bir saattir buradayım, bunu görmüyorum. (Çok memnun.) Güzeel!

ESTRAGON: Bir daha beni görmeyeceksin. VLADİMİR: Buranın doğru yer olduğunu biliyordum. Artık derterimiz sona erdi. (Şapkayı yerden alıp, düşünür düzeltir.) İyi bir şapkaydı herhalde. (Kendi şapkasını çıkarıp Estragon'a uzatırken onu kafasına geçirir.) İşte.

ESTRAGON: Ne? VLADİMİR: Tut şunu.

Estragon Vladimir'in şapkasını alır. Vladimir kafasının üzerinde Lucky'nin şapkasını düzeltir. Estragon kendi şapkasını Vladimir'e uzatırken Vladimir'in şapkasını kafasına geçirir. Vladimir Estragon'un şapkasını alır. Estragon kafasının üzerinde Vladimir'in şapkasını düzeltir. Vladimir Lucky'nin şapkasını Estragon'a uzatırken, Estragon'un şapkasını kafasına geçirir. Estragon Lucky'nin şapkasını alır. Vladimir kafasının üzerinde Estragon'un şapkasını düzeltir. Estragon Vladimir'in şapkasını

99

ESTRAGON VLADİMİR

ESTRAGON VLADİMİR

ESTRAGON VLADİMİR

Vladimir'e uzatırken, Lucky'nin şapkasını kafasına geçirir. Vladimir şapkasını alır. Estragon kafasının üzerinde Lucky'nin şapkasını düzeltir. Vladimir Estragon'un şapkasını Estragon'a uzatırken, kendisinininkini kafasına geçirir. Estragon şapkasını alır. Vladimir kafasının üzerinde şapkasını düzeltir. Estragon Lucky'nin şapkasını Vladimir'e uzatırken, kendisinininkini kafasına geçirir. Vladimir Lucky'nin şapkasını alır. Estragon kafasının üzerinde şapkasını düzeltir. Vladimir kendi şapkasını Estragon'a uzatırken Lucky'nin şapkasını kafasına geçirir. Estragon Vladimir'in şapkasını alır. Vladimir kafasının üzerinde Lucky'nin şapkasını düzeltir. Estragon Vladimir'in şapkasını Vladimir'e geri uzatır, Vladimir alır, Estragon'a geri uzatır, Estragon alır, Vladimir'e geri uzatır. Vladimir alır ve yere fırlatır. Nasıl yakıştı mı? Ne bileyim?

Aman canım, nasıl duruyor? Kafasını cilveli cilveli öne arkaya döndürür, manken gibi kırtır. Berbat.

Evet, ama her zamankinden daha berbat değil herhalde. Ne az ne fazla. O zaman bende kalsın. Benimki

100

bıktırmıştı beni. (Bir an.) Nasıl diyim? (Bir an.) Kaşındırıyordu. ESTRAGON: Ben gidiyorum.

Sessizlik. VLADİMİR: Oynamayacak mısın? ESTRAGON: Ne oyunu? VLADİMİR: Pozzo ile Lucky'yi oynarız. ESTRAGON: Hiç işitmedim. VLADİMİR: Ben Lucky olacağım, sen de

Pozzo (Taşdıklarının ağırlığıyla çökmüş Lucky'li taklik eder. Estragon aptal aptal bakar.) Hadii.

ESTRAGON: Ben n'apıcam? VLADİMİR: Küfret!

ESTRAGON: (düşündükten sonra). Yaramaz! VLADİMİR: Daha sert!

ESTRAGON: Mikrop! Belsoğukluğu mikrobu. Vladimir Öne arkaya sallanır, iki büklümdür.

VLADİMİR: Düşünmemi söyle. ESTRAGON: Ne? VLADİMİR: "Düşün domuz!"de. ESTRAGON: Düşün, domuz!

Sessizlik. VLADİMİR : Düşünemiyorum! ESTRAGON: Bu kadar yeter. VLADİMİR: Dans etmemi söyle. ESTRAGON: Ben gidiyorum. VLADİMİR: Dans et, domuz! (Debelenir. Estragon paldır küldür çıkar.) Dans edemiyorum! (Başını kaldırıp bakınca Estragon'un gitmiş olduğunu görür.) Gogo! (Sahnede vahşi bir hayvan gibi

101

ESTRAGON: VLADİMİR:

ESTRAGON: VLADİMİR:

ESTRAGON; VLADİMİR:

ESTRAGON VLADİMİR

ESTRAGON VLADİMİR ESTRAGON VLADİMİR

dolaşıp durur. Estragon nefes

nefese soldan girer. Vladimir'e

doğru koşup, kendini onun

kollarına bırakır.) İşte yine

burdasın en sonunda!

Mahvoldum!

Neredeydin? Hiç dönmeyeceksin

sandım.

Geliyorlar!

Kimler?

Bilmiyorum.

Kaç kişiler?

Bilmiyorum.
(zafer kazanmışcasına) Godot bu!
En sonunda! Gogo! Godot bu!
Kurtulduk! Hadi gidip
karşılayalım onu! (Estragon'u
çıkışa doğru çeker. Estragon
direnir, kendini kurtarır, sağdan
çkar.) Gogo! Geri dön!
(Vladimir sol çıkışa koşar, ufka
bakar. Estragon sağdan girip,
Vladimir'e doğru koşar, kendini
onun kollarına bırakır.) İşte
yine buradasın!
Başım belâda!
Neredeydin?
Oradan da geliyorlar!
Sarıldık! (Estragon geriye doğru
hamle eder.) Aptal! Ordan çıkış
yok. (Estragon'u kolundan tutup
öne doğru çeker. Öne doğru
gelme hareketi.) İşte! Görünürde
kimse yok! Hadi git! Çabuk!
(Estragon'u seyircilere doğru
iter. Estragon dehşet içinde geri

102

çekilir.) Gitmeyecek misin? (Seyircilere bakıp düşünür.) Tabi bunun anyalabilirim. Dur bakalım.
(Düşünür.) Tek umudun saklanmak.

ESTRAGON: Nereye? VLADÎMÎR: Ağacın arkasına.(Estragon duraksar.) Çabuk! Ağacın arkasına.
(Estragon gidip ağacın arkasına çömelir, saki anamadı ğını farkederek, ağacın arkasından çıkar.) Belli ki
bu ağacın bize hiçbir faydası yok.

ESTRAGON: (sakin). Akıl mı kaldı. Özür

dilerim. Bir daha olmaz.Söyle ne yapacağız. VLADÎMÎR: Yapacak hiçbir şey yok.

ESTRAGON: Sen git ve orada dur. (Vladimir'i sağ çıkışa götürür ve sırtını sahneye döndürür.)
Tamam, kımıldama ve dikkatli ol. (Vladimir elini gözlerine siper ederek ufku tarar. Estragon koşup
çıkışta aynı konumu alır.Kafalarını çevirip birbirlerine bakarlar.) Eski günlerdeki gibi sırt sırta. (Bir
süre birbirlerine bakmayı - sürdürürler sonra gözetlemeye devam ederler. Uzun sessizlik.) Gelen
bir şey var mı? VLADÎMÎR: (kafasını çevirerek). Ne?

ESTRAGON: (yüksek sesle). Gelen bir şey var mı?

VLADÎMÎR: Hayır.

103

ESTRAGON: Ben de görmüyorum.

Gözetlemeye devam ederler. Sessizlik. VLADÎMÎR : Hayal görmüş olmalısın. ESTRAGON: (başını
çevirerek). Ne? VLADÎMÎR: (yüksek sesli). Hayal görmüş

olmalısın. ESTRAGON: Bağırmaya gerek yok!

Gözetlemeye devam ederler. Sessizlik. VLADÎMÎR:

(aynı anda dönerek) Sen-ESTRAGON: VLADÎMÎR: A Afedersin! ESTRAGON: Devam et. VLADÎMÎR:

Hayır hayır, senden sonra. ESTRAGON: Hayır hayır, önce sen. VLADÎMÎR: Lafını kestim

ESTRAGON: Tam tersine.

Birbirlerine kızgınlıkla bakarlar. VLADÎMÎR: Gösterişçi maymun! ESTRAGON: Törenci domuz!

VLADÎMÎR: Lafını bitir diyorum sana! ESTRAGON: Sen kendininkini bitir!

Sessizlik. Yakınlaşırlar, dururlar VLADÎMÎR: Gerzek! ESTRAGON: Tamam işte, birbirimize
küfredelim.

Dönerler, uzaklaşırlar, tekrar dönüp birbirlerine bakarlar. VLADÎMÎR: Gerzek! ESTRAGON:
Haşarat! VLADÎMÎR: Düşük! ESTRAGON: Keş! VLADÎMÎR: Lağım faresi!

104

\

ESTRAGON:

VLADÎMÎR:

ESTRAGON:

VLADÎMÎR :

ESTRAGON:

VLADÎMÎR: ESTRAGON:
VLADÎMÎR: ESTRAGON:
VLADÎMÎR: ESTRAGON:
VLADÎMÎR: ESTRAGON:
VLADÎMÎR:
ESTRAGON:
VLADÎMÎR:
ESTRAGON:
VLADÎMÎR: ESTRAGON: VLADÎMÎR : ESTRAGON:
VLADÎMÎR: 2ESTRAGON:
VLADÎMÎR: ESTRAGON:
VLADÎMÎR:
Sofu!
Salak!
(sona erdirir). Eleştirtirmen!
Oh!
Tükenir, yenilmiştir, kafasını
çevirir
Şimdi de barışalım.
Gogo!
Didi!
Ver elini!
Al!
Gel kollarıma!
Kollarına mı?
Kucağıma!
İyi, hadi!
Kucaklaşırlar. Ayrırlılar.
Sessizlik.
Eğlenirken zaman nasıl da çabuk
geçiyor!
Sessizlik.
Şimdi ne yapıyoruz?
Beklerken.
Beklerken.
Sessizlik.
Egzersizlerimizi yapabiliriz.
Hareketlerimizi.
Yükselme.
Gevşeme.
Uzanma.
Gevşeme.
Isınmamız için.
Yatışmamız için.
İyi, hadi!
Vladimir önce bir ayağı, sonra
diğer ayağı üzerinde sıçrar.
105
Estragon onu taklit eder.
ESTRAGON: (durup). Yeter bu kadar. Yoruldum.
VLADÎMÎR : (durup). Formda değiliz, hadi biraz derin derin nefes alalım.
ESTRAGON: Nefes almaktan bıktım. VLADÎMÎR: Haklısın. (Bir an.) Hadi ağaç
taklidi yapalım, tek ayak üstünde.
ESTRAGON: Ağaç mı?
Vladimir ağaç taklidi yapar, tek ayağının üzerinde sendeler. VLADÎMÎR: (durup). Sıra sende.
Estragon ağaç taklidi yapar. Sendeler.
ESTRAGON: Sence Tanrı görüyor mudur beni? VLADÎMÎR: Gözlerini kapatman lazım.
Estragon gözlerini kapatır, daha çok sendeler.
ESTRAGON: (durur, yumruklarını sıkar, en
yüksek sesiyle). Tanrım acı bana! VLADÎMÎR: (gücenik). Ya bana?
ESTRAGON: Bana! Bana! Acı! Bana!

Pozzo ile Lucky girerler, Pozzo kördür. Lucky önceki yüklerini taşır. Yine ip vardır, ama Pozzo daha kolay takip edebilsin diye çok daha kısa tutulmuştur. Lucky başka bir şapka takmaktadır. Vladimir ile Estragon'u görünce durur. Yoluna devam eden Pozzo ona çarpar. VLADİMİR: Gogo!
POZZO: (Lucky'ye tutunur, Lucky sarsılır). Ne var? Kim o? Lucky düşer, herşeyi düşürür, kendisiyle Pozzo'yu da devirir.

106

Dağılan eşyalar arasında çaresiz yatarlar. ESTRAGON: Godot bu mu? VLADİMİR : En sonunda! (Yığına doğru

gider.) Takviyeciler, en sonunda! POZZO: Yardım edin! ESTRAGON: Godot bu mu? VLADİMİR: Gücümüz azalmaya başlamıştı. Artık gecenin sonunu görebileceğiz. POZZO : Yardım edin! ESTRAGON: Duydun mu? VLADİMİR: Artık yalnız değiliz, geceyi

' beklerken, Godot'yu beklerken,ee

beklerken... beklerken. Bütün akşam kimseden yardım görmeden mücadele ettik. Artık bitti. Yarın oldu bile. POZZO : Yardım edin! VLADİMİR: Zaman akıyor yine. Güneş

batacak, ay yükselecek ve biz buradan çekip gideceğiz. POZZO : Acıyın! VLADİMİR: Zavallı Pozzo! ESTRAGON: O olduğunu biliyordum. VLADİMİR: Kim? ESTRAGON: Godot. VLADİMİR: Ama o Godot değil. ESTRAGON: Godot değil mi? VLADİMİR: Godot değil. ESTRAGON: Kim öyleyse? VLADİMİR: Pozzo.

POZZO : Buradayım! Buradayım! Yardım edin de kalkayım! VLADİMİR: Kalkamıyor.

107

ESTRAGON: Hadi gidelim.

VLADİMİR: Gidemeyiz. ESTRAGON: Niçin? VLADİMİR : Godot'yu bekliyoruz. ESTRAGON: Ha!

VLADİMİR: Belki sana başka bir kemik verir. ESTRAGON: Kemik mi?

VLADİMİR: Tavuk. Hatırlamıyor musun? ESTRAGON: O bu muydu?

VLADİMİR: Evet. ESTRAGON: Sorsana.

VLADİMİR: Önce yardım etmeliyiz galiba. ESTRAGON: Ne yapmak için?

VLADİMİR: Ayağa kalkması için. ESTRAGON: Kendi kalkamıyor mu?

VLADİMİR: Kalkmak istiyor. ESTRAGON: İyi, kalksın o zaman.

VLADİMİR: Kalkamıyor. ESTRAGON: Niçin?

VLADİMİR: Bilmiyorum.

Pozzo kıvrılır, inler, yumruklarıyla zemine vurur. ESTRAGON: Önce kemiği isteyelim. Eğer reddederse orada bırakırız onu.

VLADİMİR: Bizim merhametimize mi kaldı

demek istiyorsun? ESTRAGON: Evet.

VLADİMİR: Ve hizmetlerimizi belli koşullara

bağlamamız gerek, öyle mi? ESTRAGON: Ne?

VLADİMİR: Tamam akıllıca görünüyor. Ama korktuğum bir şey var. POZZO : Yardım edin!

ESTRAGON: Ne?

VLADİMİR: Lucky'nin birden kalkıp

108

ESTRAGON: VLADİMİR : ESTRAGON:

VLADİMİR: ESTRAGON:

VLADİMİR:

POZZO:

ESTRAGON:

VLADİMİR:

ESTRAGON: VLADİMİR:

POZZO:

VLADİMİR:

ESTRAGON:

VLADİMİR:

ESTRAGON: VLADİMİR:

gidivermesinden korkuyorum. İşte o zaman yaraklara geliriz.

Lucky mi?

Dün sana vuran

Sana on kişiydiler dedim.

Yo, ondan önce, sana tekme atan.

O burda mı?

Baksana, hayat kadar kocaman.

(Lucky'yi işaret eder.) Şu an

hareketsiz. Ama her an tepesi
atabilir.

Yardım edin!

İkimiz şunu bir güzel dövsek mi?

Uyurken mi atılalım üstüne
diyorsun.

Evet.

Tamam iyi bir fikir gibi

gözüktüyor. Ama yapabilir miyiz?

Gerçekten uyuyor mu? (Bir an.)

Yo, en iyisi Pozzo'nun yardım

çağrısından yararlanmak olurdu.

Yardım edin!

Ona yardım etmek için-

Yardım mı edeceğiz ona ?

Dişe dokunur bir karşılık
umduğumuzdan.

Varsayalım ki o.

Boş konuşmalarla zamanımızı

harcamayalım! (Bir an. Şiddetle.)

Fırsat varken bir şeyler yapalım!

Her gün birilerinin bize ihtiyacı

olmuyor. Aslında Özellikle bize

ihtiyaç duymuyorlar. Başkaları da

daha iyi olmasa bile, aynı

derecede bizim yaptığımızı

yapabilirlerdi. Kulaklarımızda

109

ESTRAGON

POZZO

VLADÎMÎR

ESTRAGON VLADÎMÎR

ESTRAGON

VLADÎMÎR

POZZO

çınlayan şu yardım çılgınlıkları bütün insanlığa yöneltilmiş! Ama burada, zamanın bu anında, istesek de istemesek de bütün insanlık biziz. Çok geç olmadan bundan yararlanalım! Zalimce bir alın yazısının bize layık gördüğü iğrenç, güruhu hakkıyla temsil edelim! Ne dersin? (Estragon hiçbir şey söylemez) Kollarımızı kavuşturup yardım etmenin iyi ve kötü yanlarını hesaplarken cinsimize kötülük etmediğimiz doğru. Kaplan hiç düşünmeden hemcinsinin yardımına koşar ya da çalılıkların kuytularına siner. Ama sorun bu değil. Sorun burada ne yaptığımız. Ve cevabı bildiğimiz için de mutluyuz. Evet, bu uçsuz bucaksız karmaşada kesin olan tek birşey var. Godot'nun gelmesini bekliyoruz -Haa!

Yardım edin!

Ya da gecenin çökmesini. (Bir an.) Buluşacağımız yere saatinde geldik ve bu da sonu işte. Aziz değiliz ama buluşacağımız yere saatinde geldik. Kaç insan böyle bir şeyle övünebilir? Milyarlarca. Öyle mi düşünüyorsunuz? Bilmiyorum. Haklı olabilirsiniz. Yardım edin.

110

VLADÎMÎR : Bütün bildiğim, bu koşullar

altında, saatlerin uzun olduğu ve bizi- nasıl söylesem- alışkanlık haline gelene kadar, akla uygun görünen hareketlerle, kendileriyle oyalanmaya zorladıkları. Bunun aklımızın batağa saplanmasını engellemek için olduğunu söyleyebilirsin şüphesiz. Ama o zaten korkunç derinlikleri hiç bitmeyen gece içinde uzun süredir dolanmıyor mu? Arada bir merak ettiğim bu. Düşünmemi izleyebiliyor musun?

ESTRAGON: (bir kereliğine özdeyiş söyler gibi) Hepimiz deli doğuyoruz. Bazıları böyle kalıyor.

POZZO : Yardım edin! Fiyatını öderim!

ESTRAGON: Ne kadar? POZZO : Yüz Frank!

ESTRAGON: Bu kadar yetmez. VLADÎMÎR: Ben bu kadar ileri gitmezdim.

ESTRAGON: Sence bu kadarı yeterli mi? VLADÎMÎR: Hayır, dünyaya geldiğimde

kafadan çatlak olduğumu ileri sürecek kadar diyorum. Ama sorun bu değil.

POZZO : İki yüz!

VLADÎMÎR: Bekliyoruz. Sıkılıyoruz. (Elini kaldırır.) Hayır, itiraz etme, ölesiye sıkılıyoruz, bu açık. Tamam. Farklı bir şey oluveriyor,

111

o zaman ne yapıyoruz? Hiç karışmıyoruz, kuruyup gidiyor. Hadi, işe koyulalım! (Yığına doğru yaklaşır, büyük bir adım atıp durur.) Bir anda herşey yokolacak ve bir kez daha hiçliğin ortasında yalnız kalacağız!

Kara kara düşünür. POZZO : tki yüz! VLADÎMÎR: Geliyoruz!

Pozzo'yu ayağa kaldırmaya çalışır, başaramaz, bir daha dener, tökezler, düşer, kalkmaya çalışır, başaramaz. ESTRAGON: Neyiniz var sizin? VLADÎMÎR: Yardım et! ESTRAGON: Ben gidiyorum.

VLADÎMÎR: Bırakma beni! Öldürürler!

POZZO : Nerdeyim ben? VLADÎMÎR: Gogo!

POZZO : Yardım edin! VLADÎMÎR: Yardım et! ESTRAGON: Ben gidiyorum. VLADÎMÎR: Önce beni kaldır, sonra beraber

gideriz. ESTRAGON: Söz mü? VLADÎMÎR: Yemin ederim! ESTRAGON: Bir daha hiç dönmeyeceğiz, tamam mı?

VLADÎMÎR: Hiç! ESTRAGON: Pireneler'e gideriz.

VLADÎMÎR: Nereye istersen. ESTRAGON: Hep Pireneler'de gezmek

112

VLADÎMÎR: ESTRAGON

VLADÎMÎR: POZZO: ESTRAGON

VLADÎMÎR: ESTRAGON:

VLADÎMÎR:

ESTRAGON VLADÎMÎR

ESTRAGON VLADÎMÎR

ESTRAGON VLADÎMÎR

ESTRAGON

VLADÎMÎR

POZZO

VLADÎMÎR

POZZO

VLADÎMÎR

ESTRAGON

istemişimdir.

Dolaşırsın.

(geri çekilip). Kim osurdu?

Pozzo.

Burdayım! Burdayım! Acıyın!

İğrenç!

Çabuk ol! Elini ver bana!

Ben gidiyorum. (Bir an. Daha

yüksek bir sesle.) Ben gidiyorum.

Sanırım sonuçta kendi kendime

kalkacağım. (Dener, düşer.) Er

ya da geç.

Neyin var senin?

Çek git, gözüm görmesin!

Sen orada mı kalıyorsun?

Şimdilik.

Hadi kalk, soğuk alacaksın.

Dert etme beni.

Hadi! Didi, ne bu keçi inadı!

Elini uzatır, Vladimir telaşla

tutar.

Çek!

Estragon çeker, tökezler, düşer.

Uzun bir sessizlik.

Yardım edin!

Yetiştik.

Siz kimsiniz?

insanız.

Sessizlik.

Güzel toprak ana!
VLADÎMÎR: ESTRAGON:
VLADÎMÎR: ESTRAGON:
Kalkabilir misin?
Bilmiyorum.
Denesene.
Şimdi olmaz, birazdan.

113

Sessizlik. POZZO: Ne oldu? VLADÎMÎR: (hiddetle). Susacak mısın sen! Başbelası! Kendinden başka kimseyi düşündüğü yok. ESTRAGON: Kestirsek mi biraz? VLADÎMÎR: Duydun mu ne dedi? Ne olduğunu öğrenmek istiyor. ESTRAGON: Boşver onu. Uyuyalım. Sessizlik. POZZO : Acıyın! Acıyın! ESTRAGON: (sıçrayarak). Ne oldu? VLADÎMÎR: Uyuyor muydun? ESTRAGON: Herhalde. VLADÎMÎR: Gene şu Pozzo piçi. ESTRAGON: Sustur şunu. Apış arasına vur VLADÎMÎR: (Pozzo'ya vurup). Kes sesini! Am biti! (Pozzo çığlıklar atarak Vladimir'den kurtulur, sürünerek uzaklaşır. Durup, bir körün davranışlarıyla ellerini havada hareket ettirir, yardım ister. Vladimir dirsekleri üzerinde onu izler.) Kalkıyor! (Pozzo çöker.) Düştü! ESTRAGON: Şimdi ne yapıyoruz? VLADÎMÎR: Belki sürünerek yanına gidebilirim. ESTRAGON: Bırakma beni! VLADÎMÎR: Yoksa seslensem mi? ESTRAGON: Evet, seslen. VLADÎMÎR: Pozzo! (Sessizlik.) Pozzo!
(Sessizlik.) Cevap vermiyor. ESTRAGON: Beraber.

114

VLADÎMÎR :
ESTRAGON:
VLADÎMÎR:
ESTRAGON:
VLADÎMÎR:
ESTRAGON: VLADÎMÎR:
ESTRAGON: VLADÎMÎR:
ESTRAGON:
VLADÎMÎR: ESTRAGON:
POZZO:
ESTRAGON:
VLADÎMÎR:
ESTRAGON:
POZZO: ESTRAGON:
VLADÎMÎR:
ESTRAGON:
VLADÎMÎR:
ESTRAGON:
VLADÎMÎR: ESTRAGON:
Pozzo! Pozzo!
Kımlıdadı.
Adının Pozzo olduğundan emin misin?
(telaşla). Bay Pozzo! Geri dönün! Size zarar vermeyeceğiz!
Sessizlik.
Başka bir isimle seslenelim.
Korkarım ölüyor.
Eğlenceli olurdu.
Eğlenceli olan ne?
Başka adlar denemek, birbiri ardına. Zaman geçirtir. Eninde sonunda doğru ismi buluruz.
Sana adı Pozzo diyorum.
Şimdi görürüz. (Düşünür.) Hâbil!
Hâbil!
Yardım edin!
Tam isabet!
Bu işten usanmaya başladım.
Belki öbürü de Kabil'dir. Kabil!

Kabil!
Yardım edin!
Bütün insanlık bu adam.
(Sessizlik.) Şu küçük buluta bak.
(gözlerini kaldırarak). Nerde?
Surda, en tepede.
Eee? (Bir an.) Bunda ilginç olan
ne?
Sessizlik.
Hadi başka birşeyden söz edelim
şimdi, ne dersin?
Ben de tam bunu söyleyecektim.
Ama neden?

115

VLADÎMÎR: Yaa!

Sessizlik. ESTRAGON: Önce bir kalksak ha? VLADÎMÎR: Bir şey kaybetmeyiz.

Kalkarlar. ESTRAGON: Çocuk oynucağı. VLADÎMÎR: İstendi mi yapılmayacak şey yok. ESTRAGON:
Eee şimdi?

POZZO : Yardım edin! ESTRAGON: Hadi gidelim. VLADÎMÎR : Gidemeyiz. ESTRAGON: Niçin?
VLADÎMÎR: Godot'yu bekliyoruz. ESTRAGON: Ha! (Umutsuzca.) N'apacağız, n'apacağız! POZZO :
Yardım edin! VLADÎMÎR: Ona yardım etsek ya? ESTRAGON: Ne istiyor? VLADÎMÎR: Ayağa kalkmak
istiyor. ESTRAGON: Öyleyse niye kalkmıyor? VLADÎMÎR: Ayağa kalkmasına yardım
etmemizi istiyor. ESTRAGON: Öyleyse niye etmiyoruz? Ne bekliyoruz?

Pozzo'nun ayağa kalkmasına yardım ederler, bırakırlar. Düşer. VLADÎMÎR: Tutmamız lazım. (Tekrar
kaldırırlar. Pozzo ikisi arasında, kolları onların boynunda asılı durur.) Daha iyisiniz ya? POZZO : Siz
kimsiniz? VLADÎMÎR: Tanımadınız mı bizi? POZZO: Körüm ben.

116

Sessizlik. ESTRAGON: Belki geleceği görebiliyordun VLADÎMÎR: Ne zamandan beri?

POZZO : Gözlerim çok keskindi, ama dost musunuz siz? ESTRAGON: (kahkaha atarak). Dost

muymuşuz! VLADÎMÎR: Yo, kendisinin dostu demek istiyor. ESTRAGON: Eee? VLADÎMÎR: Dost
olduğumuzu kanıtladık, ona

yardım ettik. ESTRAGON: Tastamam. Dostu olmasak yardım

eder miydik? VLADÎMÎR: Muhtemelen. ESTRAGON: Doğru.

VLADÎMÎR: Şimdi bi de bunun hakkında laf salatası yapmayalım. POZZO : Eşkiya değilsiniz, değil
mi? ESTRAGON: Eşkiya mı? Eşkiya gibi mi

görünüyoruz? VLADÎMÎR: Kahretsin görmüyor musun, adam kör! ESTRAGON: Kahretsin öyle. (Bir

an.) Öyle söylüyor. POZZO : Bırakmayın beni! VLADÎMÎR: Nerden çıkarıyorsunuz canım!

ESTRAGON: Şimdilik. POZZO : Saat kaç? VLADÎMÎR: (göğe bakarak). Yedi... Sekiz... ESTRAGON:

Hangi mevsimde olduğumuza bağlı. POZZO : Akşam oldu mu?

Sessizlik. Vladimir ile Estragon günbatımına dikkatle bakarlar.

117

ESTRAGON:

VLADÎMÎR: ESTRAGON:

VLADÎMÎR:

ESTRAGON:

POZZO:

VLADÎMÎR:

ESTRAGON:

POZZO:

ESTRAGON:

VLADÎMÎR:

ESTRAGON:

VLADÎMÎR:

POZZO:

ESTRAGON: VLADÎMÎR:

ESTRAGON: VLADÎMÎR:

Yükseliyor.

İmkansız.

Belki de şafaktır.

Aptallaşma. Orası batı.

Nerden biliyorsun?

(kederli). Akşam oldu mu?
Neyse zaten hareket etmedi.
Sana yükseliyor diyorum.
Niye cevap vermiyorsunuz?
Şans tanıyın.
(güven verici). Akşam oldu,
Bayım, akşam oldu, gece olacak
nerdeyse. Burdaki dostum bundan
şüphelenmemi istiyor; itiraf
etmeliyim ki bir an ben de
şüpheye düştüm. Ama bu uzun
günü boşuna geçirmedim, inanın
bana günün son anları bunlar.(Bir
an.) Kendinizi nasıl
hissediyorsunuz şimdi?
Daha ne kadar çekeceğiz bunu.
(Bir az bırakırlar, düşmek
üzereyken yeniden yakalarlar.)
Sütun muyuz biz yahu?
Yanlış işitmedimse gözlerinizin
iyi olduğunu söylüyordunuz.
Keskin! Çok keskin!
Sessizlik.
(tedirgin). Açın biraz! Açın!
Rahat bırak onu. Görmüyor
musun, mutlu olduğu günleri
düşünüyor. (Bir an.) Memoria
preateritorum bonorum- tatsız bir
şey olmalı.
Bilemeyiz.
Birdenbire mi kör oldunuz?

118

POZZO : Çok keskindi! VLADÎMÎR: Birdenbire mi kör oldunuz. POZZO : Güzel bir gündü,
uyandığımda Talih kadar kördüm. (Bir an.) Kimi zaman hala uykuda mıyım acaba diye düşündüğüm
oluyor. VLADÎMÎR: Ne zaman oldu?
POZZO : Bilmiyorum. VLADÎMÎR: Fakat daha dün...
POZZO : (hiddetle) Soru sormayın bana! Körlerin zaman kavramı yoktur. Zamanla ilgili şeyler de
gizlenir onlardan. VLADÎMÎR: Hadi bakalım! Tersî olduğuna
yemin edebilirdim. ESTRAGON: Ben gidiyorum.
POZZO : Neredeyiz? VLADÎMÎR: Tam bilmiyorum.
POZZO : Düzlük denen yer olmasın burası sakın? VLADÎMÎR: Hiç duymadım.
POZZO : Nasıl bir yer? ESTRAGON: (etrafa bakarak). Tanıma gelmez. Hiçbir şeye benzemiyor.
Hiçbir şey yok. Bir ağaç var. POZZO : O zaman Düzlük değil. ESTRAGON: (çökmüş) Bir eğlence
medet! POZZO : Uşağım nerde? VLADÎMÎR: Buralarda.
POZZO : Ben seslenince niye cevap vermiyor?
VLADÎMÎR: Bilmem. Uyuyor gibi. Belki de ölmüştür.

119

POZZO:
ESTRAGON:
VLADÎMÎR:
POZZO:
VLADÎMtR:
POZZO:
VLADÎMtR: ESTRAGON:
POZZO:
VLADÎMtR: ESTRAGON;
VLADÎMÎR: POZZO:
VLADÎMtR:
ESTRAGON: POZZO:
VLADÎMÎR: ESTRAGON:
VLADÎMÎR:

Ne oldu alla'sen?
Alla'sen!
İkiniz de kaydınız. (Bir an.) Ve
düştünüz.
Gidip baksanıza, yaralanmış mı?
Sizi bırakamayız.
İkinizin birden gitmeniz
gerekmez.
(Estragon'a) Sen git.
Bana yaptıklarından sonra mı?
Asla!
Evet evet, arkadaşınız gitsin, öyle
kötü kokuyor ki. (Sessizlik.) Ne
bekliyor?
Ne bekliyorsun?
Godot'yu bekliyorum.
Sessizlik.
Ne yapması gerekiyor?
Önce ipi çeksın, onu boğmadığı
sürece istediği kadar sert
çekebilir. Genellikle tepki verir
buna. Vermezse, tekme atsın,
mümkünse yüzüne ve mahrem
yerlerine.
(Estragon'a). Gördün mü,
korkacak bir şey yok. Hatta
öcünü alman için bir fırsat bu.
Ya kendini savunursa?
Hayır hayır, kendini savunmaz
hiç.
Ben imdadına yetişirim.
Gözlerini benden ayırma.
Lucky'ye doğru gider.
Önce bak bakalım, yaşıyor mu?

120

Ölmüşse kendini yormanın anlamı yok. ESTRAGON: (Lucky'nin üstüne eğilerek). Nefes alıyor.
VLADİMİR: Hadi öyleyse.
Ani bir öfkeyle Estragon Lucky'yi tekmelemeye, küfürler yağdırmaya başlar. Ama ayağını incitir
veınleyip sekerek uzaklaşır. Lucky kımlıdar. ESTRAGON: Ah hayvan!
Tümseğe oturup çizmesini çıkarmaya çalışır. Fakat az sonra cayar, kollarını dizlerinin, kafasını da
kollarının üstüne koyup uyumaya hazırlanır. POZZO : Yine ne oldu? VLADİMİR: Dostum canını
acıttı.
POZZO : Ya Lucky? VLADİMİR: Demek o?
POZZO : Ne? VLADİMİR: Lucky mi o?
POZZO : Anlamıyorum. VLADİMİR: Sizde Pozzo'sunuz? POZZO : Tabii ki Pozzo'yum. VLADİMİR:
Dünkü gibi yani?
POZZO : Dün mü? VLADİMİR: Dün karşılaşmıştık. (Sesizlik.) Hatırlamıyor musunuz? POZZO : Dün
kimseyle karşılaştığımı
hatırlamıyorum. Ama yarın da bugün kimseyle karşılaştığımı hatırlamayacağım. Benden yardım
ummayın.
VLADİMİR: Ama.

121

POZZO : Yeter! Kalk domuz! VLADİMİR: Satmak için pazara
götürüyordunuz onu. Bizimle konuştunuz. Dansetti. Düşündü. Siz de görüyordunuz. POZZO : Öyle
diyorsanız öyle olsun. Ben
gideyim! (Vladimir çekilir.) Kalk! Lucky kalkar, yüklerini toplar. VLADİMİR: Buradan nereye
gidiyorsunuz? POZZO : İleri. (Lucky, elinde yüklerle,
Pozzo'nun önündeki yerini alır.) Kırbaç! (Lucky herşeyi bırakır, kırbacı arar, bulur, onu Pozzo'nun
eline verir, herşeyi tekrar yüklenir.) İp! Lucky herşeyi bırakır, ipin ucunu Pozzo'nun eline verir,
herşeyi tekrar yüklenir. VLADİMİR: Bavulda ne var?

POZZO : Kum. (ipi sallar.) Yürü! VLADÎMÎR: Daha gitmeyin. POZZO : Ben gidiyorum. VLADÎMÎR: Yardımsız kalınca ne yapıyorsunuz? POZZO : Kalkana kadar bekliyoruz. Sonra devam ediyoruz. Yürü! VLADÎMÎR: Gitmeden önce ondan şarkı söylemesini istesenize. POZZO : Kimden? VLADÎMÎR: Lucky'den.

POZZO : Şarkı söylemesini mi? VLADÎMÎR: Evet. Ya da düşünmesini. Ya da şiir okumasını. POZZO : Ama o dilsiz.

122

VLADÎMÎR : Dilsiz mi?

POZZO : Dilsiz. İnleyemez bile-

VLADÎMÎR: Dilsiz ha! Ne zamandan beri? POZZO : (aniden kızgın) Kahrolası zamanınızla bana yaptığınız eziyet yetmedi mi? İğrenç bir şey bu! Ne zamanmış! Ne zaman! Bir gün yetmiyor mu bu size, bir gün dilsiz oldu, bir gün ben kör oldum, bir gün sağır olacağız, bir gün doğduk, bir gün öleceğiz, aynı gün, aynı an, yetmiyor mu bu size? (Daha sakın.) Mezarın üstünde doğuruyorlar, bir an gün işiyor, sonra bir kez daha gece oluyor.(ipi çeker.) Yürü! Pozzo ile Lucky çıkarlar. Vladimir sahnenin sonuna dek onları izler, artlarından bakar. Düşüş sesi ve Vladimir'in yüzündeki ifadeden yine düştükleri anlaşılır. Sessizlik. Vladimir Estragon'a doğru gider, bir an ona bakıp düşünür, sonra sarsarak uyandırır.

ESTRAGON: (vahşice hareketler, anlaşılmasız sözler. Sonunda.) Niye hiç bırakmıyorsun uyuyayım?

VLADÎMÎR: Kendimi yalnız hissettim.

ESTRAGON: Rüya görüyordum, mutluydum. VLADÎMÎR: Zaman geçirtti.

ESTRAGON: Rüyamda... VLADÎMÎR: (sertçe). Anlatma! (Sessizlik.) Acaba gerçekten kör müydü?

ESTRAGON: Kör mü? Kim?

123

VLADÎMÎR: ESTRAGON:

VLADÎMÎR: ESTRAGON:

VLADÎMÎR: ESTRAGON:

VLADÎMÎR: ESTRAGON:

VLADÎMÎR: ESTRAGON:

VLADÎMÎR:

ESTRAGON:

VLADÎMÎR:

ESTRAGON:

VLADÎMÎR:

Pozzo.

Kör mü?

Kör olduğunu söyledi ya bize.

Ee, ne var bunda?

Bana bizi görüyormuş gibi geldi.

Rüya görmüşsün.(Bir an.) Hadi

gidelim. Gidemeyiz. Ha! (Bir an.)

O olmadığından emin misin?

Kim?

Godot.

Ama kimin?

Pozzo.

Yok canım! (Daha az emin). Yok

canım! (Daha da az emin.) Yok

canım!

Sanırım ben de kalkabilirim.

(Zorlukla kalkar.) Ahh! Didi!

Artık ne düşüneceğimi

bilmiyorum.

Ayaklarım! (Tekrar oturup
çizmelerini çıkarmaya çalışır.)

Yardım et bana!

Başkaları acı çekerken ben

uyuyor muydum? Şu an uyuyor

muyum? Yarın uyandığımda, ya

da uyandığımı sandığımda bugün

hakkında ne diyeceğim? Dostum

Estragon'la, burada gece çökene

değin Godot'yu beklediğimi mi?
Pozzo'nun hamalıyla beraber
gelip gittiğini mi, bizimle
konuştuğunu mu? Muhtemelen.
Ama bütün bunların içinde sahibi
olan ne olacak? (Estragon
çizmeleriyle boşuna didiştikten

124

sonra yine uyuyakalmıştır. Vladimir ona bakar.) Hiçbir şeyden haberi olmayacak. Bana yediği
tekmeleri anlatacak, ben de ona bir havuç vereceğim .(Bir an.) Mezarın üstünde, zor bir doğum.
Mezar-kazıcı oyalanarak, çukurun dibine aletlerini yerleştirir. Yaşlanacak zamanımız var. Hava
çığlıklarımızla dolu. (Dinler.) Ama alışkanlık büyük bir uyuşturucu. (Yine Estragon'a bakar.) Bana da
biri bakıyor, benim hakkımda da biri, uyuyor, hiçbir şeyden haberi yok, bırakın uyusun diyor.(Bir
an.) Devam edemeyeceğim! (Bir an.) Ne demiştim?

Telaşla bir oraya, bir buraya gider, sonunda sol çıkışta durur, kara kara düşünür. Sağdan Çocuk girer.
Durur. Sessizlik.

ÇOCUK: Bayım... (Vladimir döner.) Bay Albert... VLADİMİR: Hadi bakalım.(Bir an.) Beni
hatırlamıyor musun?

ÇOCUK: Hayır Efendim. VLADİMİR: Dün gelen sen değildin.

ÇOCUK: Hayır Efendim. VLADİMİR: Bu senin ilk gelişin.

ÇOCUK: Evet Efendim. Sessizlik. VLADİMİR: Bay Godot'dan bir mesajın var.

ÇOCUK: Evet Efendim. VLADİMİR: Bu akşam gelmeyecek.

ÇOCUK: Hayır Efendim.

125

VLADİMİR: Ama yarın gelecek.

ÇOCUK: Evet Efendim. VLADİMİR: Kesinlikle. ÇOCUK: Evet Efendim. Sessizlik. VLADİMİR:
Kimseyle karşılaştın mı?

ÇOCUK: Hayır Efendim. VLADİMİR: Ya iki...(duraksar)... adamlar? ÇOCUK: Hiç kimseyi görmedim,
Efendim. Sessizlik. VLADİMİR: O ne yapıyor, Bay Godot?

(Sessizlik.) Beni duyuyor musun? ÇOCUK: Evet Efendim. VLADİMİR: Ee.

ÇOCUK: Hiçbir şey yapmıyor Efendim. Sessizlik. VLADİMİR: Kardeşin nasıl? ÇOCUK: Hasta,
Efendim. VLADİMİR: Herhalde dün gelen oydu. ÇOCUK : Bilmiyorum, Efendim.

Sessizlik. VLADİMİR: (yumuşakça), bir sakalı var mı, Bay Godot'nun? ÇOCUK: Evet Efendim.

VLADİMİR: Sarı mı yoksa... (duraksar)...siyah mı? ÇOCUK: Sanırım beyaz, Efendim. Sessizlik.

VLADİMİR: Tanrı bizi korusun! Sessizlik. ÇOCUK: Bay Godot'ya ne söyleyeyim, Efendim?

VLADİMİR: Ona...(duraksar)...beni gördüğünü ve...(duraksar)...beni gördüğünü

126

söyle. (Bir an. Vladimir yaklaşır, çocuk geri çekilir-Vladimir durur, çocuk durur. Ani bir hiddetle.)
Beni gördüğüne eminsin di mi, yarın gelip beni hiç görmediğini söyleme!

Sessizlik. Vladimir ileri atılır, çocuk çekilip koşarak çıkar. Sessizlik. Güneş batır, ay yükselir. Birinci
perdedeki gibi Vladimir hareketsiz ve başı öne eğik durur. Estragon uyanır, çizmelerini çıkarır, her
birini bir eline alıp ayağa kalkar ve gidip sahnenin önüne ortaya bırakır, sonra Vladimir'e doğru
yürür:

ESTRAGON: Neyin yar senin? VLADİMİR: Hiçbir şey.

ESTRAGON: Ben gidiyorum. VLADİMİR: Ben de.

ESTRAGON: Uzun süredir uyuyor muyum?

VLADİMİR : Bilmiyorum. Sessizlik.

ESTRAGON: Nereye gideceğiz? VLADİMİR: Uzağa değil.

ESTRAGON: A evet, hadi burdan uzağa gidelim. VLADİMİR: Gidemeyiz.

ESTRAGON: Niçin?

ESTRAGON: Yarın dönmek zorundayız.

ESTRAGON: Niçin? VLADİMİR: Godot'yu beklemek için.

ESTRAGON: Ha! (Sessizlik.) Gelmedi mi? VLADİMİR: Hayır.

ESTRAGON: Artık çok geç. VLADİMİR: Evet, gece oldu.

127

ESTRAGON: Ya onu ekersek? (Bir an.) onu

ekersek? ESTRAGON : Cezalandırır bizi. (Sessizlik. Ağaca bakar.) Ağaç dışında herşey ölü.

ESTRAGON: (ağaca bakarak). Ne bu? VLADİMİR: Ağaç. ESTRAGON: Evet, ama ne ağacı?

VLADİMİR: Bilmiyorum. Söğüt.

Estragon Vladimir'i ağaca çeker. Önünde hareketsiz dururlar. Sessizlik. ESTRAGON: Neden kendimizi asmıyoruz? VLADİMİR: Neyle? ESTRAGON: Hiç ipin yok mu? VLADİMİR: Hayır. ESTRAGON: Öyleyse aşamayız.

Sessizlik. VLADİMİR: Hadi gidelim. ESTRAGON: Bir dakika, kemerim var. VLADİMİR : Çok kısa o. ESTRAGON: Ayaklarıma asılırsın. VLADİMİR: Peki benimkilere kim asılacak? ESTRAGON: Doğru.

VLADİMİR: Yine de göster bakalım.(Estragon, pantolonunu tutan bağı çözer, pantolonu ona göre çok büyük olduğundan ayak bileklerine düşer. Bağa bakarlar.) İdare eder. Ama yeterince sağlam mı? ESTRAGON: Şimdi görürüz. Tut.

İkisi de bağın bir ucunu tutup, çekerler. Kopar. Düşecek gibi olurlar.

128

VLADİMİR: Küfretmeye bile değmez.

Sessizlik. ESTRAGON: Yarın dönmemiz gerekir mi diyorsun? VLADİMİR: Evet.

ESTRAGON: O zaman sağlam bir ip getirebiliriz. VLADİMİR: Evet.

Sessizlik. ESTRAGON: Didi. VLADİMİR: Evet.

ESTRAGON: Ben böyle devam edemeyeceğim. VLADİMİR: Demek böyle düşünüyorsun.

ESTRAGON: Ayrılalım mı? Bizim için daha iyi olabilir. VLADİMİR: Yarın kendimizi asacağız. (Bir an.) Tabi Godot gelmezse - Peki ya gelirse? VLADİMİR: Kurtuluruz.

Vladimir şapkasını (Lucky'nin) çıkarır, içine dikkatle bakar, içinde elini gezdirir, sallar, üstüne vurur, tekrar giyer. ESTRAGON: Ee. Gidiyor muyuz? VLADİMİR: Pantolonunu çek. ESTRAGON: Ne? VLADİMİR: Pantolonunu çek. ESTRAGON: Pantolonumu indirmemi mi istiyorsun? VLADİMİR: Pantolonunu ÇEK. ESTRAGON: (pantolonunun düşmüş olduğunu fark ederek). Doğru. Pantolonunu çeker. VLADİMİR: Ee? Gidiyor muyuz?

129

ESTRAGON: Evet, hadi gidelim. Kımıldamazlar.

Perde

130

Godot'yu Beklerken Fransızca olarak, ilk defa Paris'in Sol Kıyısında Theatre de Babylone'da 1953 yılında sahneye kondu. 1954 yılında birtakım değişikliklerle Beckett tarafından İngilizce'ye çevrildi. Başka ülkelerde oynanmaya başladığında aldığı tepkiler farklıydı. Aykırı yapısı başarı elde edilmesini sağlıyordu. Avantgarde nitelenmiş pek az oyun böylesine çabuk klasik olmuştur. Eser, kuşkusuz zamanımızın - belki de tüm zamanların imgelemine yakalamıştır. Hakkında yapılan yorumlar sürerken, Godot'yu Beklerken artık çağdaş yazının başyapıtı olarak tanınmaktadır ve tiyatro tarihinin bir parçası olmuştur.